

Förslag till lag om utgivning av elektroniska pengar

bilagor

bilaga 1 - direktivet 2000/46/EG	s. 2
bilaga 2 - direktivet 2000/28/EG	s. 10
bilaga 3 - direktivet 2000/12/EG	s. 13

BILAGA 1

Europaparlamentets och rådet direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd har antagit detta direktiv

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,¹

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,²

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,³

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,⁴ och

av följande skäl:

1. Omfattningen av den verksamhet som bedrivs i kreditinstitut i den mening som avses i definitionen i artikel 1.1 första stycket b i direktiv 2000/12/EG⁵ är begränsad.

2. Det är nödvändigt att ta hänsyn till den särskilda karaktären hos dessa institut och att vidta lämpliga åtgärder som behövs för att samordna och harmonisera medlemstaternas lagar och andra författningar om att starta och driva verksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.

3. I detta direktiv kan elektroniska pengar betraktas som en elektronisk ersättning för mynt och sedlar vilken lagras på en elektronisk produkt såsom ett kontantkort eller ett dataminne och som i allmänhet är avsedd för elektroniska betalningar av mindre belopp.

¹ EGT C 317, 15.10.1998, s. 7.

² EGT C 101, 12.4.1999, s. 64.

³ EGT C 189, 6.7.1999, s. 7.

⁴ Europaparlamentets yttrande av den 15 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 415), bekräftat den 27 oktober 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 november 1999 (EGT C 26, 28.1.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 11 april 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 16 juni 2000.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/28/EG (EGT L 275 27.10.2000, s. 37).

4. Det tillvägagångssätt som valts är lämpligt för att uppnå den grundläggande harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkra ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer för och tillsyn av institut för elektroniska pengar, vilket gör det möjligt att bevilja en enda auktorisation, som erkänns inom hela gemenskapen och som är avsedd att säkerställa innehavarnas förtroende, samt att tillämpa principen om tillsyn från hemlandet.

5. Mot bakgrund av den snabbt ökande elektroniska handeln är det önskvärt att införa ett regelverk som gör det möjligt att utnyttja elektroniska pengaras potentiella fördelar och som framför allt inte hämmar teknisk innovation. Genom detta direktiv inför därför en teknikneutral rättslig ram som harmoniserar tillsynen av institut för elektroniska pengar i den utsträckning som krävs för att garantera en sund och ansvarsfull verksamhet och, framför allt, institutens finansiella integritet.

6. Enligt punkt 5 i bilaga I till direktiv 2000/12/EG har kreditinstitut redan idag rätt att ge ut och administrera betalningsmedel, inbegripet elektroniska pengar, och att bedriva sådan verksamhet inom hela gemenskapen under förutsättning av ömsesidigt erkännande och ett omfattande tillsynssystem som tillämpas på kreditinstituten i enlighet med gemenskapens bankdirektiv.

7. Det är motiverat och önskvärt att införa ett särskilt tillsynssystem för institut för elektroniska pengar som även om det utformas efter det tillsynssystem som tillämpas på andra kreditinstitut, särskilt enligt direktiv 2000/12/EG, utom avdelning V kapitel 2 och 3 i detta, skiljer sig från det systemet eftersom utgivning av elektroniska pengar, på grund av dessa pengars särskilda karaktär som en elektronisk ersättning för mynt och sedlar, inte i sig utgör mottagande av insättningar enligt artikel 3 i direktiv 2000/12/EG om de erhållna medlen omedelbart byts ut till elektroniska pengar.

8. Ett erhållande av medel från allmänheten i utbyte mot elektroniska pengar som leder till ett tillgodohavande på ett konto hos det utgivande institutet utgör ett erhållande av insättningar eller andra återbetalbara medel enligt direktiv 2000/12/EG.

9. För att säkerställa innehavarnas förtroende är det nödvändigt att elektroniska pengar kan lösas in. Möjligheterna till inlösen innebär inte i sig att de medel som erhålls i utbyte mot elektroniska pengar betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel i enlighet med 2000/12/EG.

10. Möjlighet till inlösen bör alltid förstås som inlösen till det nominella beloppet.

11. För att säkra sig mot de risker som är förknippade med utgivningen av elektroniska pengar måste tillsynssystemet göras mer målinriktat och därigenom mindre betungande än det tillsynssystem som tillämpas på kreditinstitut, framför allt genom lägre krav i fråga om startkapital och genom att direktiv 93/6/EEG⁶ och avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 och 3 i direktiv 2000/12/EG inte är tillämpliga.

⁶ Rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EGT L 141, 11.6.1993, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/33/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 29).

12. Det är emellertid nödvändigt att bevara likartade konkurrensvillkor mellan institut för elektroniska pengar och andra kreditinstitut som ger ut elektroniska pengar och därigenom garantera sund konkurrens mellan ett större antal institut till förmån för innehavarna. Detta uppnås eftersom de mindre betungande inslagen i det tillsynssystem som tillämpas på institut för elektroniska pengar uppvägs genom bestämmelser som är strängare än de som tillämpas på andra kreditinstitut, särskilt när det gäller begränsningar av den affärsverksamhet som kan bedrivas av institut för elektroniska pengar och, i synnerhet, väl avvägda begränsningar av institutens investeringar, vilket syftar till att säkerställa att deras skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar hela tiden garanteras genom tillräckligt likvida medel med låg risk.

13. I avvaktan på en harmonisering av tillsynen av verksamhet som ett annat företag utför för ett kreditinstituts räkning bör institut för elektroniska pengar ha sunda och ansvarsfulla förfaranden för ledning och kontroll. Med tanke på att operativ verksamhet eller annan verksamhet i samband med utgivningen av elektroniska pengar kan utföras av företag som inte står under tillsyn är det av största vikt att institut för elektroniska pengar har interna organisationer som svarar mot de finansiella och icke-finansiella risker de utsätts för.

14. Utgivning av elektroniska pengar kan påverka det finansiella systemets stabilitet och betalningssystemens smidiga sätt att fungera. Det krävs ett nära samarbete vid bedömningen av integriteten hos system för elektroniska pengar.

15. De behöriga myndigheterna bör ges möjlighet att medge undantag från en del av eller alla kraven i detta direktiv när det gäller institut för elektroniska pengar som bedriver verksamhet endast inom respektive medlemsstats territorium.

16. Antagande av detta direktiv är det lämpligaste sättet att uppnå de eftersträlvade målen. Detta direktiv begränsas till det minimum som krävs för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

17. Det bör fastställas bestämmelser om att se över detta direktiv mot bakgrund av erfarenheterna av utvecklingen på marknaden samt skyddet för innehavare av elektroniska pengar.

18. Rådgivande bankrörelsekommittén har hörts om antagandet av detta direktiv.

Härigenom föreskrivs följande.

Artikel 1 – Omfattning, definitioner och begränsning av verksamheten

1. Detta direktiv skall tillämpas på institut för elektroniska pengar.
2. Det skall inte tillämpas på de institut som anges i artikel 2.3 i direktiv 2000/12/EG.
3. I detta direktiv avses med

a) *institut för elektroniska pengar*: ett företag eller annan juridisk person som inte är ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1. första stycket a i direktiv 2000/12/EG och som ger ut betalningsmedel i form av elektroniska pengar,

b) *elektroniska pengar*: ett penningvärde i form av en fordran på utgivaren

i) som lagras på en elektronisk produkt,

ii) som givits ut mot erhållande av medel som värdemässigt inte understiger det penningvärde som givits ut,

iii) som godkänns som betalningsmedel av andra företag än utgivaren.

4. Medlemsstaterna skall förbjuda personer eller företag som inte är kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2000/12/EG att bedriva affärsverksamhet för utgivning av elektroniska pengar.

5. Annan affärsverksamhet i ett institut för elektroniska pengar än utgivning av elektroniska pengar skall begränsas till

a) att tillhandahålla närbesläktade finansiella och icke-finansiella tjänster, till exempel förvaltning av elektroniska pengar, genom att utföra operativa uppgifter och andra uppgifter med anknytning till utgivningen, samt utgivning och förvaltning av andra betalningsmedel med uteslutande av beviljande av varje form av kredit, och

b) lagring av data på den elektroniska produkten på andra företags eller offentliga institutioners vägnar.

Artikel 2 – Tillämpning av bankdirektiven

1. om inte annat uttryckligen anges skall endast hänvisningar till kreditinstitut i direktiv 91/308/EEG⁷ och direktiv 2000/12/EG, utom avdelning V kapitel 2 i detta, tillämpas på institut för elektroniska pengar.

2. Artiklarna 5, 11, 13, 19, 20.7, 51 och 59 i direktiv 2000/12/EG skall inte tillämpas. De ordningar för ömsesidigt erkännande som ange sig direktiv 2000/12/EG skall inte tillämpas på annan verksamhet i institut för elektroniska pengar än utgivning av elektroniska pengar.

3. Erhållande av medel i den mening som avses i artikel 1.3 b ii utgör inte en insättning eller andra återbetalningsbara medel i enlighet med artikel 3 i direktiv 2000/12/EG om de erhållna medlen omedelbart byts ut mot elektroniska pengar.

Artikel 3 – Möjlighet till inlösen

⁷ Rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, 28.6.1991, s. 77).

1. En innehavare av elektroniska pengar kan under giltighetsperioden begära att utgivaren löser in dem till det nominella beloppet i sedlar eller mynt genom överföring till ett konto utan andra avgifter än de som är strikt nödvändiga för utförandet av denna operation.
2. I avtalet mellan utgivaren och innehavaren skall klart anges på vilka villkor inlösen kan ske.
3. I avtalet får anges en minimitröskel för inlösen. Tröskelvärdet får inte överstiga 10 euro.

Artikel 4 – Startkapital och krav på kapitalbas

1. Ett institut för elektroniska pengar skall ha ett startkapital, i enlighet med artikel 34.2.1 och 34.2.2 i direktiv 2000/12/EG på minst 1 miljon euro. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 får kapitalbasen såsom den definieras i direktiv 2000/12/EG inte understiga detta belopp.
2. Ett institut för elektroniska pengar skall alltid ha en kapitalbas på minst 2 % av det högre av följande två belopp: det aktuella beloppet eller de föregående sex månadernas genomsnittsvärde på institutets sammanlagda skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar.
3. Ett institut för elektroniska pengar som ännu inte har varit verksamt i sex månader, inbegripet dagen då verksamheten inleddes, skall ha en kapitalbas på minst 2 % av det högre av följande två belopp: det aktuella beloppet eller totala belopp som fastställts som mål efter sex månader för skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar. Det totala belopp som fastställt som mål efter sex månader för institutets skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar skall framgå av institutets verksamhetsplan med förbehåll för eventuella ändringar som begärts av de behöriga myndigheterna.

Artikel 5 – Investeringsbegränsningar

1. Ett institut för elektroniska pengar skall ha investeringar som uppgår till ett belopp som inte understiger institutets skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar, men endast i följande tillgångar:
 - a) Tillgångsposter som med avseende på kreditrisken åsätts nollvikt enligt artikel 43.1 a punkterna 1–4 och artikel 44.1 i direktiv 2000/12/EG och som är tillräckligt likvida.
 - b) Avistamedel hos kreditinstitut i zon A enligt definitionen i direktiv 2000/12/EG.
 - c) Skuldebrev som
 - i) är tillräckligt likvida,
 - ii) inte omfattas av punkt 1 a,

iii) av behöriga myndigheter erkänns som kvalificerade poster enligt artikel 2.12 i direktiv 93/6/EEG, och

iv) ges ut av andra företag än de som har ett kvalificerat innehav enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 2000/12/EG i det berörda institutet för elektroniska pengar eller som måste tas upp i dessa företags koncernredovisning.

2. Investeringarna enligt punkt 1 b och 1 c får inte tjugo gånger överstiga det berörda institutets kapitalbas och skall omfattas av begränsningar som är minst lika stränga som de som tillämpas på kreditinstitut enligt avdelning V kapitel 2 och avsnitt 3 i direktiv 2000/12/EG.

3. Institut för elektroniska pengar får använda tillräckligt likvida ränte- och valutakursrelaterade poster utanför balansräkningen i form av derivatinstrument som omsätts på börser (dvs. andra derivatinstrument än dem som handlas på OTC-marknad) om de dagligen är föremål för marginalsäkerhetskrav eller valutakontrakt med en ursprunglig löptid av högst fjorton kalenderdagar, för att säkra sig mot marknadsrisker som härrör från utgivningen av elektroniska pengar och från investeringarna enligt punkt 1. Användningen av derivatinstrument enligt första meningen är tillåten endast om det sker i avsikt att fullständigt undanröja markandsriskerna och, i den mån det är möjligt, detta verkligen uppnås.

4. Medlemsstaterna skall införa lämpliga begränsningar för hur stora marknadsrisker institut för elektroniska pengar får ta på sig genom investeringar enligt punkt 1.

5. Vid tillämpning av punkt 1 skall tillgångar värderas till det lägre av anskaffningsvärdet eller marknadsvärdet.

6. Om värdet av tillgångarna enligt punkt 1 understiger skulderna hänförliga till utestående elektroniska pengar skall de behöriga myndigheterna se till att berörda institut för elektroniska pengar vidtar lämpliga åtgärder för att snabbt rätta till situationen. För detta ändamål, och endast för en begränsad tid, kan de berörda myndigheterna tillåta att institutets skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar garanteras genom andra tillgångar än de som anges i punkt 1 upp till ett belopp som inte överstiger 5 % av dessa skulder eller institutets sammanlagda kapitalbas, om detta värde är lägre.

Artikel 6 – Behöriga myndigheters kontroll av särskilda krav

De behöriga myndigheterna skall se till att beräkningar för att kontrollera efterlevnaden av artiklarna 4 och 5 görs minst två gånger om året, antingen av instituten för elektroniska pengar själva, som skall överlämna resultaten samt alla för beräkningen nödvändiga uppgifter till de behöriga myndigheterna, eller de behöriga myndigheterna på grundval av uppgifter som tillhandahållits av instituten för elektroniska pengar.

Artikel 7 – Sund och ansvarsfull verksamhet

Ett institut för elektroniska pengar skall ha en sund och ansvarsfull ledning och sunda och ansvarsfulla förfaranden för administration och bokföring samt en tillräcklig

internkontroll. Dessa bör anpassas till det finansiella och icke-finansiella risker institutet utsätts för, inbegripet tekniska och processuella risker samt risker som har samband med institutets samarbete med företag som utför operativa uppgifter eller andra uppgifter som sammanhänger med deras affärsverksamhet.

Artikel 8 – Undantag

1. Medlemsstaterna får tillåta att deras behöriga myndigheter undantar institut för elektroniska pengar från tillämpningen av en del eller alla bestämmelserna i detta direktiv och från tillämpningen av direktiv 2000/12/EG om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) All affärsverksamhet av det slag som avses i artikel 1.3 a i detta direktiv som bedrivs av institutet ger upphov till skulder hänförliga till utestående elektroniska pengar och som normalt inte överstiger 5 miljoner euro och aldrig överstiger 6 miljoner euro.
- b) De elektroniska pengar som ges ut av institutet godkänns som betalningsmedel endast av ett dotterbolag till institutet som utför operativa uppgifter eller andra uppgifter med anknytning till elektroniska pengar som ges ut eller distribueras av institutet, ett moderbolag till institutet eller ett annat dotterbolag till moderbolaget.
- c) De elektroniska pengar som ges ut av institutet godkänns som betalningsmedel endast av ett begränsat antal företag, som kan särskiljas klart genom
 - i) att de är belägna i samma lokaler eller inom ett annat begränsat område, eller
 - ii) att de har ett nära finansiellt eller affärsmässigt förhållande till det utgivande institutet, t.ex. en gemensam markandsförings- eller distributionsstruktur.

I de avtal som ligger till grund för verksamheten måste föreskrivas att högst 150 euro får lagras på den elektroniska produkt som ställs till användarens förfogande för att göra betalningar.

2. Ett institut för elektroniska pengar för vilket ett undantag beviljats enligt punkt 1 skall inte omfattas av ordningarna för ömsesidigt erkännande enligt direktiv 2000/12/EG.

3. Medlemsstaterna skall kräva att alla institut för elektroniska pengar som undantagits från tillämpningen av detta direktiv samt direktiv 2000/12/EG regelbundet rapporterar om sin verksamhet och redovisar sina skulder hänförliga till elektroniska pengar.

Artikel 9 – Auktorisation för redan verksamma institut

Auktorisation skall anses föreligga i fråga om sådana institut för elektroniska pengar som omfattas av detta direktiv och som inledde sin verksamhet enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat i vilket institutets huvudkontor ligger före ikraftträdandet av de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv eller före det datum som anges i artikel 10.1, beroende på vilket datum som inträffar först. Medlemsstaterna skall ålägga sådana institut för elektroniska pengar att inkomma med alla uppgifter som är relevanta till de behöriga myndigheterna för att dessa inom sex månader efter ikraftträdandet av de

bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv skall kunna bedöma om institutet uppfyller kraven i detta direktiv, vilka åtgärder som krävs för att se till att de uppfylls eller om det är lämpligt att återkalla auktorisationen. Om detta krav inte uppfylls inom sex månader från det datum som anges i artikel 10.1 skall ifrågavarande institut för elektroniska pengar efter denna tidpunkt inte åtnjuta ömsesidigt erkännande.

Artikel 10 – Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 27 april 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när det offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11 – Översyn

Senast den 27 april 2005 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, särskilt när det gäller

– åtgärder för att skydda innehavare av elektroniska pengar, inbegripet eventuellt behov att införa ett garantisystem,

– kapitalkrav,

– undantag,

– eventuellt behov av att förbjuda att ränta betalas på medel som mottas i utbyte mot elektroniska pengar

vid behov åtföljt av förslag till ändringar av direktivet.

Artikel 12 – Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna,.

Utfärdat i Bryssel den 18 september 2000

Bilaga 2

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/28/EG av den 18 september 2000 om ändring av direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd har antagit detta direktiv

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,⁸

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,⁹

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,¹⁰

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget,¹¹ och av följande skäl:

1. I enlighet med målen i fördraget är det önskvärt att främja en enhetlig utveckling av kreditinstitutens verksamhet i hela gemenskapen, särskilt när det gäller utgivning av elektroniska pengar.
2. Vissa institut begränsar sin verksamhet till att huvudsakligen omfatta utgivning av elektroniska pengar. För att undvika att konkurrens mellan olika utgivare av elektroniska pengar snedvrids, även när det gäller tillämpningen av penningpolitiska åtgärder, bör dessa institut, under förutsättning att lämpliga särbestämmelser antas som tar hänsyn till deras särskilda karaktär, omfattas av direktiv 2000/12/EG¹².
3. Definitionen av kreditinstitut i artikel 1 i direktiv 2000/12/EG bör därför utvidgas till att också omfatta dessa institut.

⁸ EGT C 317, 15.10.1998, s. 12.

⁹ EGT C 101, 12.4.1999, s. 64.

¹⁰ EGT C 189, 6.7.1999, s. 7.

¹¹ Europaparlamentets yttrande av den 15 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 421), bekräftat den 27 oktober 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 november 1999 (EGT C 26, 28.1.2000, s. 12) och Europaparlamentets beslut av den 11 april 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1).

4. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet definieras institut för elektroniska pengar.

5. För att säkerställa innehavarnas förtroende är det nödvändigt att elektroniska pengar kan lösas in.

Härigenom föreskrivs följande.

Artikel 1

1. Artikel 1.1. första stycket skall ersättas med följande:

”1. *kreditinstitut*

a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, eller

b) ett institut för elektroniska pengar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.

2. Följande artikel föras in i avdelning V:

”Artikel 33a

Artikel 3 i direktiv 2000/46/EG skall tillämpas på kreditinstitut.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 27 april 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om ur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 september 2000

BILAGA 3**Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningarna i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommittéens yttrande(1),

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget(2), och av följande skäl:

1. Rådets direktiv 73/183/EEG av den 28 juni 1973 om upphävande av begränsningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster vid självständig verksamhet hos banker och andra finansiella institut(3), rådets första direktiv (77/780/EEG) av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut(4), rådets direktiv (89/299/EEG) av den 17 april 1989 om kapitalbasen i kreditinstitut(5), rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut(6), rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut(7), rådets direktiv 92/30/EEG av den 6 april 1992 om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut(8), och rådets direktiv 92/121/EEG av den 21 december 1992 om övervakning och kontroll av kreditinstituts stora exponeringar(9) har undergått flera och omfattande ändringar. För att skapa klarhet och av praktiska skäl bör därför en kodifiering företas av nämnda direktiv genom att sammanföra dem i en enda text.

2. Enligt fördraget är all diskriminerade behandling med avseende på etablering och tillhandahållande av tjänster, vare sig på grund av nationalitet eller på grund av det förhållandet att ett företag inte är etablerat i de medlemsstater där tjänsterna tillhandahålls, förbjuden.

3. För att göra det lättare att starta och driva verksamhet i kreditinstitut är det nödvändigt att undanröja de mest störande skillnaderna mellan medlemsstaternas rättsregler för dessa institut.

4. Detta direktiv utgör det väsentliga instrumentet för uppbyggnad av den inre marknaden, en inriktning som fastställts genom den Europeiska enhetsakten och för vilken det i kommissionens vitbok ställts upp en tidsplan, som syftar till såväl etableringsfrihet för kreditinstitut som frihet för sådana institut att tillhandahålla tjänster.

5. Samordningen bör gälla alla kreditinstitut, både för att ge skydd åt sparmedel och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten. Skälig hänsyn måste, där det är befogat, tas till objektiva skillnader i fråga om institutens verksamhetsbetingelser och till deras ändamål, så som föreskrivits genom nationell lagstiftning.

6. Samordningen bör alltså vara så omfattande som möjligt och gälla alla institut, vars verksamhet består i att ta emot återbetalbara medel från allmänheten, antingen genom insättningar eller i annan form, såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper, samt att bevilja kredit för egen räkning. Det måste dock ges möjlighet till undantag för vissa kreditinstitut, för vilka detta direktiv inte är tillämpligt. Direktivets bestämmelser skall inte hindra tillämpning av sådana nationella författningar, som innehåller föreskrifter om särskild, kompletterande auktorisation för kreditinstitut att bedriva visst slags verksamhet eller att genomföra vissa typer av transaktioner.

7. Den väg som valts åsyftar endast en sådan harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkra ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer och av tillsynsfunktioner, en harmonisering som skall möjliggöra ett enda, för hela gemenskapen giltigt verksamhetsstillstånd samt tillämpning av principen om hemlandstillsyn. Kravet på att en verksamhetsplan skall upprättas bör därför ses främst som ett hjälpmedel för de behöriga myndigheterna att fatta beslut på grundval av mera exakt information, utifrån objektiva kriterier. I inledningsskedet bör det dock finnas utrymme för viss flexibilitet såvitt gäller krav på särskild rättslig form för kreditinstitut och skydd för bankfirma.

8. Enhetliga finansiella krav på kreditinstitut behövs för att ge spararna likvärdigt skydd och för att skapa rättvisa konkurrensvillkor mellan jämförbara grupper av kreditinstitut. I avvaktan på ytterligare samordning bör det fastställas lämpliga relationstal, som gör det möjligt för nationella myndigheter att i samarbete och efter standardiserade metoder följa utvecklingen hos jämförbara kategorier av kreditinstitut. En sådan ordning bör göra det lättare att efter hand jämföra ut skillnaderna mellan de koefficientsystem som antagits och tillämpas av medlemsstaterna. Det är dock nödvändigt att göra skillnad mellan de koefficienter som är avsedda att säkra en sund ledning av kreditinstitut och de som införts för finans- och penningpolitiska ändamål.

9. Principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn kräver att de enskilda medlemsstaternas behöriga myndigheter inte skall meddela auktorisation eller skall återkalla auktorisationen i sådana fall där verksamhetsplanen, lokaliseringen eller den faktiskt utövade verksamheten klart visar att ett kreditinstitut har valt rättssystemet i en medlemsstat i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat inom vars område det bedriver eller har för avsikt att bedriva sin huvudsakliga verksamhet. Ett kreditinstitut som är en juridisk person bör vara auktoriserat i den medlemsstat i vilken det har sitt stadgeenliga säte. Ett kreditinstitut som inte är en juridisk person bör ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där det är auktoriserat. Dessutom bör medlemsstaterna kräva att ett kreditinstitut har huvudkontor i sin ursprungsmedlemsstat och att det faktiskt bedriver sin verksamhet där.

10. De behöriga myndigheterna bör inte bevilja auktorisation eller upprätthålla denna auktorisation för ett kreditinstitut om en effektiv tillsyn förhindras av att företaget har nära förbindelser med en annan fysisk eller juridisk person. De kreditinstitut som redan är auktoriserade bör också uppfylla de behöriga myndigheternas krav i detta avseende. Definitionen av "nära förbindelser" i detta direktiv bygger på minimikrav som inte hindrar medlemsstaterna från att tillämpa den även på andra situationer än de som avses av definitionen. Den enda omständigheten att förvärfva en betydande del av ett bolags kapital har skett, utgör inte i sig ägarintresse enligt definitionen av "nära förbindelser" om kapitalandelen förvärfvats endast som en tillfällig placering som inte ger inflytande över företagets organisation eller ekonomiska inriktning.

11. Hänvisningen till ett effektivt utövande av tillsynsmyndigheternas uppgifter omfattar gruppbaserad tillsyn över ett kreditinstitut när bestämmelserna i gemenskapsrätten föreskriver det. I sådana fall måste de myndigheter hos vilka tillstånd söks kunna avgöra vilka myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn över detta kreditinstitut.

12. Ett hemland får i fråga om kreditinstitut, auktoriserade av landets egna behöriga myndigheter, införa strängare regler än dem som gäller enligt artikel 5.1 första stycket och 5.2 samt artiklarna 7, 16, 30, 51 och 65.

13. Avskaffandet av kravet på auktorisation av filialer till kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen medför att något särskilt tillskjutet kapital inte längre skall kunna krävas för sådana filialer.

14. Den ordning som valts för ömsesidigt erkännande medger kreditinstitut som auktoriserats i ett hemland att inom hela gemenskapen bedriva vissa eller samtliga verksamheter som anges i bilaga I. Detta kan ske genom etablering av filialer eller genom direkt tillhandahållande av tjänster. Beträffande andra verksamheter än dem som förtecknats i bilaga I skall etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster gälla enligt fördragets allmänna bestämmelse.

15. Principen om ömsesidigt erkännande bör även gälla för i bilaga I angivna verksamheter vilka bedrivs av finansiella institut som är dotterbolag till kreditinstitut, förutsatt att sådana dotterbolag omfattas av gruppbaserad tillsyn över moderföretagen och uppfyller vissa bestämda villkor.

16. Ett värdland får, då rätten till etablering eller rätten att direkt tillhandahålla tjänster utnyttjas, tillämpa särskilda nationella föreskrifter på institut som inte är auktoriserade som kreditinstitut i hemlandet och med avseende på verksamheter som inte är angivna i bilaga I, förutsatt att, för det första, sådana föreskrifter står i överensstämmelse med gemenskapslagstiftning och är motiverande av hänsyn till det allmännas bästa och att, för det andra, de ifrågavarande instituten eller verksamheterna inte är underkastade likvärdiga lagbestämmelser eller föreskrifter i hemlandet.

17. Medlemsstaterna bör se till att inga hinder föreligger för att verksamhet, som är föremål för ömsesidigt erkännande, kan bedrivas på samma sätt som i hemlandet, förutsatt att sådan verksamhet inte står i strid med värdlandets föreskrifter till skydd för det allmännas bästa.

18. Det föreligger ett nödvändigt samband mellan detta direktivs ändamål och den liberalisering av kapitalrörelser som skall ske till följd av annan gemenskapslagstiftning. Åtgärder med avseende på liberalisering av bankverksamhet måste under alla förhållanden stå i samklang med åtgärder för liberalisering av kapitalrörelser.

19. De regler som gäller för filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen bör vara enhetliga i samtliga medlemsstater. Det är viktigt att se till att sådana regler inte är gynnsammare än dem som gäller för filialer till institut från en annan medlemsstat. Det bör slås fast att gemenskapen, med beaktande av principen om reciprocitet, får träffa överenskommelser med tredje länder om regler som tillförsäkrar de nämnda filialerna samma behandling inom gemenskapens område. Filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen kommer inte att åtnjuta frihet att tillhandahålla tjänster enligt fördragets artikel 49 andra stycket eller frihet att etablera sig i andra medlemsstater än dem i vilka de är etablerade. Ansökningar om auktorisation av dotterbolag till företag som är underkastade tredje lands lagar samt ansökningar beträffande sådana företags förvärv av ägarandelar skall prövas i en ordning som är avsedd att tillförsäkra reciprok behandling av kreditinstitut från gemenskapen vilka är verksamma i tredje land.

20. Auktorisationer som behöriga myndigheter meddelat kreditinstitut i enlighet med detta direktiv har giltighet för hela gemenskapen och inte längre endast för enskilda länder. Gällande reciprocitetsbestämmelser har därför inte någon verkan. Därför behövs en flexibel procedur för prövning av reciprociteten på gemenskapsbasis. Syftet med denna procedur är inte att stänga gemenskapens finansiella marknader utan i stället att hålla dessa marknader öppna för omvärlden och att globalt främja liberalisering av kapitalmarknader i tredje land. För dessa ändamål anvisar direktivet en ordning för underhandlingar med tredje land och, som en sista utväg, för åtgärder som bl.a. innefattar uppskov med prövning av nya ansökningar om auktorisation och begränsning av nya auktorisationer.

21. Det är önskvärt att avtal på grundval av reciprocitet träffas mellan gemenskapen och tredje länder så att den gruppbaseade tillsynen kan utövas över ett så stort geografiskt område som möjligt.

22. Ansvaret för tillsyn av ett kreditinstituts finansiella status, särskilt beträffande soliditet, åvilar hemlandets behöriga myndigheter. Värdländernas behöriga myndigheter bibehåller ansvaret för tillsyn av likviditet och för penningpolitik. Övervakning av marknadsrisker bör utövas i nära samverkan mellan de behöriga myndigheterna i hemländerna och värdländerna.

23. En väl fungerande inre bankmarknad kräver inte endast lagstiftning utan även ett nära och regelbundet samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Den för banktillsynsmyndigheter gemensamma kontaktgruppen är alltså lämpligaste forum för bedömning av problem beträffande enskilda kreditinstitut. Gruppen är lämpligt organ för ömsesidigt utbyte av sådan information som angivits i artikel 28.

24. Denna ordning för ömsesidigt informationsutbyte skall inte i något fall ersätta sådant bilateralt samarbete som inrättats i artikel 28. Värdländernas behöriga myndigheter får, oberoende av tillsynsbehörighet i övrigt, på eget initiativ i nödfallsituationer och i övrigt på begäran av ett hemlands behöriga myndigheter, fortsätta att kontrollera att ett i värdlandet etablerat kreditinstituts verksamhet bedrivs i överensstämmelse med tillämpliga lagar och i enlighet med principer om sund förvaltning, god redovisningssed och tillfredsställande internkontroll.

25. Det är lämpligt att tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. För att

bevara informationens konfidentiella karaktär bör antalet mottagare hållas mycket begränsat.

26. Vissa handlingar såsom till exempel bedrägeri och insiderbrott påverkar det finansiella systemets stabilitet och integritet, även när andra företag än kreditinstitut berörs.

27. Det är nödvändigt att fastställa under vilka förutsättningar det ovan nämnda informationsutbytet skall tillåtas.

28. När det föreskrivs att informationen får offentliggöras endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga tillstånd får dessa, när så är lämpligt, ställa stränga krav som villkor för tillståndet.

29. Utbyte av information bör också tillåtas mellan å ena sidan de behöriga myndigheterna och å andra sidan centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter samt, i förekommande fall, andra myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystemen.

30. För att stärka tillsynen över kreditinstitut och skyddet för deras kunder bör det föreskrivas att en revisor omgående skall rapportera till de behöriga myndigheterna då han, enligt vad som föreskrivs i detta direktiv under fullgörandet av sitt uppdrag får kännedom om förhållanden som riskerar att allvarligt påverka ett kreditinstituts finansiella ställning eller dess organisation av administration och redovisning. Med tanke på det eftersträvade syftet är det lämpligt att medlemsstaterna tillser att denna skyldighet gäller alla de tillfällen då en revisor upptäcker sådana omständigheter vid fullgörandet av sina uppdrag i ett företag som har nära förbindelser med ett kreditinstitut. Revisorernas skyldighet att vid behov meddela de behöriga myndigheterna vissa förhållanden och beslut rörande ett kreditinstitut som de upptäcker vid fullgörandet av sina uppdrag hos ett icke-finansiellt företag ändrar inte i sig arten av deras uppdrag hos detta företag, inte heller det sätt på vilket de bör fullgöra sina uppgifter där.

31. Allmänt tillämpade normer i fråga om kapitalbasen i kreditinstitut utgör en avgörande faktor vid upprättandet av en inre marknad inom banksektorn, eftersom kapitalbasen gör det möjligt att säkra kontinuitet i kreditinstitutets verksamhet och att skydda sparmedel. En harmonisering av normerna förstärker tillsynen av kreditinstituten och bidrar till en samordning inom banksektorn.

32. Sådana normer bör gälla för alla kreditinstitut som auktoriserats inom gemenskapen.

33. Ett kreditinstituts kapitalbas kan täcka förluster som inte motsvaras av tillräckligt stora vinster. Kapitalbasen kan också tjäna som ett viktigt mätinstrument för de behöriga myndigheterna, särskilt när det gäller bedömningen av kreditinstituts soliditet samt för andra tillsynsändamål.

34. Inom en gemensam bankmarknad konkurrerar kreditinstitut direkt med varandra, och de definitioner och normer som hänför sig till kapitalbasen bör därför vara enhetliga. Med hänsyn till detta kan det inte vara enbart medlemsstaternas sak att bestämma kriterierna för kapitalbasens sammansättning. Gemenskapens intressen tillvaratas bäst genom införande av gemensamma, grundläggande normer, eftersom man därmed kan förebygga konkurrensstörningar och samtidigt stärka bankväsendet inom gemenskapen.

35. I den definition av kapitalbasen som läggs fast i detta direktiv ingår de flesta tänkbara poster och kvalificerande beloppsgränser, på ett sätt som ger medlemsstaterna möjlighet att utnyttja samtliga eller endast vissa av dessa poster eller att fastställa lägre gränsvärden.

36. I detta direktiv anges närmare kriterier för vissa poster i kapitalbasen, varvid gäller att medlemsstaterna har frihet att tillämpa strängare regler.

37. I inledningsskedet definieras de gemensamma, grundläggande normerna mer allmänt för att kunna omfatta samtliga poster som ingår i kapitalbasen i de olika medlemsstaterna.

38. I detta direktiv görs åtskillnad, alltefter den typ av poster som ingår i kapitalbasen, mellan å ena sidan poster som utgör primärt kapital och, å andra sidan, poster som utgör supplementärt kapital.

39. För att beakta det förhållandet att de poster som utgör det supplementära kapitalet inte är av samma slag som de, som ingår i det primära kapitalet, bör de förstnämnda inte räknas in i kapitalbasen med ett större

sammanlagt belopp än som motsvarar det primära kapitalet. Vidare bör summan av vissa poster i det supplementära kapitalet medräknas med ett belopp motsvarande högst hälften av det primära kapitalet.

40. Till undvikande av konkurrensstörningar får offentliga kreditinstitut inte i sin kapitalbas inräkna garantiförbindelser som utställts av medlemsstaterna eller lokala myndigheter.

41. Närhelst det inom ramen för tillsyn är nödvändigt att bestämma den konsoliderade kapitalbasen inom en bankkoncern, kommer beräkningen att utföras i enlighet med detta direktiv.

42. De närmare redovisningsmetoder som skall användas vid beräkning av ett kreditinstituts kapitalbas, kapitaltäckningsgrad och exponeringar bör stå i överensstämmelse med bestämmelserna i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut(10), vilket direktiv innebär en anpassning i vissa avseenden av bestämmelserna i rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 44.2 g i fördraget om sammanställd redovisning(11).

43. Bestämmelserna rörande kapitalbasen ingår som ett led i vidare internationella strävanden att undanröja skillnader mellan viktigare länders kapitalbasregler.

44. Kommissionen kommer att utarbeta en rapport och periodiskt ta upp bestämmelserna rörande kapitalbasen till förnyat övervägande i avsikt att skärpa dessa bestämmelser och därmed uppnå ökad samstämmighet när det gäller en gemensam definition av kapitalbasen. En sådan ökad samstämmighet kommer att ge förutsättningar för enhetlighet i fråga om kapitalbasen hos gemenskapens kreditinstitut.

45. Bestämmelserna rörande soliditetstal är resultatet av det arbete som utförts av Rådgivande bankrörelsekommittén som har att lämna förslag till kommissionen beträffande samordning av de koefficienter som tillämpas i medlemsstaterna.

46. Det är av särskild betydelse vid tillsyn av kreditinstitut att ett väl avvägt soliditetstal fastställs.

47. Ett relationstal som innebär att tillgångar och poster utanför balansräkningen viktas efter graden av kreditrisk, är ett särskilt användbart mått på soliditeten.

48. Utarbetandet av gemensamma normer för kapitalbasen i förhållande till tillgångar och poster utanför balansräkningen, som är förenade med kreditrisker, utgör en väsentlig del av den harmonisering som fordras för ömsesidigt erkännande av tillsynsförfaranden och därmed för förverkligandet av den inre marknaden inom banksektorn.

49. Således bör bestämmelserna rörande kapitaltäckningsgraden ses som ett av flera instrument för harmonisering av de grundläggande principerna för tillsyn av kreditinstitut.

50. På en gemensam bankmarknad skall kreditinstituten verka i direkt konkurrens med varandra, och införandet av gemensamma soliditetsnormer i form av en lägsta kapitaltäckningsgrad förebygger konkurrensstörningar och stärker bankväsendet inom gemenskapen.

51. Detta direktiv innehåller bestämmelser om att garantier, som utfärdas av olika finansiella institut, skall ges olika viktal. Kommissionen skall därför undersöka om direktivet som sådant väsentligt stör konkurrensen mellan kreditinstitut och försäkringsföretag och skall, mot bakgrund av undersökningen, överväga om några åtgärder behövs för att möta sådana störningar.

52. I bilaga III fastställs behandlingen av poster utanför balansräkningen. För att den inre marknaden skall fungera väl och särskilt för att säkerställa lika konkurrensvillkor, är medlemsstaterna förpliktade att sträva efter en enhetlig bedömning av avtalen om nettning från de behöriga myndigheternas sida. Bilaga III är förenlig med det arbete som bedrivits i ett internationellt forum för myndigheter som utför banktillsyn, och som rör tillsynsmyndigheternas godkännande av bilateral nettning, särskilt möjligheten att beräkna kapitalkravet för vissas transaktioner på ett nettobelopp i stället för på ett bruttobelopp, under förutsättning att det finns juridiskt bindande avtal som säkerställer att kreditrisken begränsas till nettobeloppet. För internationellt verksamma kreditinstitut och grupper av kreditinstitut i flera olika tredje länder, vilka konkurrerar med gemenskapens kreditinstitut, kommer de regler som antas inom större internationella

sammanhang att medföra en förfinad tillsynsbehandling av OTC-derivat. Denna förfining leder till en lämpligare obligatorisk kapitaltäckning som beaktar den riskreducerande effekten av nettningsoverenskommelser, som har godkänts av tillsynsmyndigheterna, när det gäller eventuella framtida kreditrisker. Clearing av Over-the-counter (OTC)-derivat utförd av clearingorganisationer när de fungerar som central motpart har en stor betydelse i vissa medlemsstater. Det är lämpligt att erkänna fördelarna med en sådan clearing när det gäller minskning av kreditrisken och den relaterade systemrisken vid tillsynsbehandling av kreditrisken. Det är nödvändigt att det ställs säkerhet fullt ut för löpande och eventuell framtida exponering som härrör från clearade OTC-derivatkontrakt och att risken för att clearingorganisationens exponering överstiger marknadsvärdet på ställda säkerheter elimineras så att clearade OTC-derivat under ett övergångsskede erhåller samma tillsynsbehandling som börshandlade derivat. Behöriga myndigheter måste vara tillfredsställda med nivån på de initiala säkerheterna och marginalsäkerheterna som krävs samt med kvaliteten och nivån på det skydd som de ställda säkerheterna ger. Vad gäller kreditinstitut i medlemsstaterna möjliggör bilaga II de behöriga myndigheternas godkännande av bilateral nettning och därigenom ges kreditinstituten lika konkurrensvillkor. Reglerna är både väl avvägda och lämpade för att ytterligare förstärka tillämpningen av tillsynsåtgärder för kreditinstitut. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör säkerställa att beräkningen av tilläggsfaktorer grundas på faktiska snarare än nominella belopp.

53. Den lägsta kapitalräkningsgrad som föreskrivs i detta direktiv innebär en ökning av kapitalbasen för kreditinstitut inom gemenskapen. Nivån 8 % har fastställts mot bakgrund av en statistisk undersökning av de kapitalkrav som gällde i början av år 1988.

54. De väsentliga reglerna för övervakning av kreditinstituts stora exponeringar bör harmoniseras. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att införa strängare regler än dem som följer av detta direktiv.

55. Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts exponeringar ingår som en integrerad del av tillsynen över institutet. En alltför stor koncentration av exponeringar gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning kan medföra oacceptabelt hög förlustrisk. Ett sådant förhållande kan äventyra ett kreditinstituts soliditet.

56. På en integrerad bankmarknad konkurrerar kreditinstitut direkt med varandra, och kraven på övervakning bör därför vara likvärdiga i hela gemenskapen. För att detta skall uppnås kan det inte helt lämnas åt medlemsstaterna att självständigt fastställa kriterierna för att bestämma riskkoncentrationen, utan dessa måste underkastas juridiskt bindande regler på gemenskapsnivå. Gemenskapens intresse tjänas därför bäst genom att gemensamma regler antas, eftersom detta förebygger skillnader i konkurrensvillkoren samtidigt som gemenskapens banksystem stärks.

57. Bestämmelserna rörande kapitaltäckningsgraden för kreditinstitut innehåller en förteckning över kreditrisker som kreditinstitut kan ådra sig. Denna förteckning bör därför användas för att definiera exponeringar när det gäller begränsningen av stora exponeringar. Det är dock inte lämpligt att som princip hänvisa till de viktal och risknivåer som fastställs i nämnda bestämmelser. Syftet med dem var att skapa ett generellt kapitaltäckningskrav för att täcka kreditrisker i kreditinstitut. Syftet med regleringen av stora exponeringar är att begränsa den maximala förlust som ett kreditinstitut kan ådra sig genom en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning. Det är därför lämpligt att inta en försiktig hållning vid tillämpningen och att vid beräkning av en exponering som en huvudregel utgå från det nominella beloppet utan hänsyn till viktal eller risknivåer.

58. När ett kreditinstitut exponerar sig gentemot sitt moderföretag eller gentemot andra dotterföretag till moderföretaget, är särskild försiktighet påkallad. Kreditinstituts exponeringar måste handhas på ett helt självständigt sätt i enlighet med principerna om sund bankledning utan hänsyn till andra omständigheter än dessa principer. Bestämmelserna i detta direktiv föreskriver för det fall att personer som har ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut utövar sitt inflytande direkt eller indirekt på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av institutet, att de behöriga myndigheterna skall vidta lämpliga åtgärder för att detta förhållande skall upphöra. När det gäller stora exponeringar bör särskilda normer fastställas för dem som ett kreditinstitut gör gentemot sin egen företagsgrupp, och i sådana fall är det motiverat med strängare regler än för andra exponeringar. Strängare regler bör dock inte tillämpas om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller kreditinstitut eller om övriga dotterföretag är antingen kreditinstitut eller finansinstitut eller företag som tillhandahåller bankanknutna tjänster under förutsättning att samtliga företag i gruppen omfattas av tillsynen över kreditinstitutet på grundval av sammanställning. I

sådana fall möjliggör den gruppbaseade övervakningen av företagen i gruppen tillräckligt effektiv tillsyn utan att hårdare begränsningar av exponeringarna behöver införas. Med detta tillvägagångssätt uppmuntras också bankgrupper att organisera sig så att gruppbasead övervakning blir möjlig, vilket är önskvärt eftersom det möjliggör en mer övergripande övervakning.

59. För att vara verksam måste tillsynen tillämpas på alla bankgrupper, även sådana där moderföretaget inte är ett kreditinstitut. De behöriga myndigheterna bör ges de befogenheter som är nödvändiga för att de skall kunna utöva tillsynen.

60. I företagsgrupper med blandad verksamhet där moderföretaget kontrollerar minst ett dotterkreditinstitut måste de behöriga myndigheterna ges möjlighet att bedöma den ekonomiska ställningen för kreditinstitutet. I avvaktan på en senare samordning får medlemsstaterna fastställa de metoder för sammanställd redovisning som är lämpliga för att syftet med detta direktiv skall uppnås. De behöriga myndigheterna måste åtminstone ha möjlighet att från alla företag inom en grupp inhämta den information som behövs för att tillsynen skall kunna utövas. Samarbete mellan myndigheter med ansvar för tillsyn över olika finansiella sektorer bör etableras för övervakning av företagsgrupper som utövar olika typer av finansiell verksamhet.

61. Medlemsstaterna kan vidare vägra att lämna tillstånd att driva bankrörelse eller återkalla ett tillstånd om strukturen i företagsgruppen kan anses olämplig för bedrivande av bankrörelse, särskilt om tillsynen av företagsgruppen inte kan utövas på ett effektivt sätt. För att säkra en sund ledning av kreditinstitut har de behöriga myndigheterna de befogenheter som anges i artikel 7.1 första stycket och 7.2, artikel 14.1 c och artikel 16.

62. Medlemsstaterna kan även tillämpa lämpliga metoder för tillsyn över företagsgrupper som har en struktur som inte omfattas av detta direktiv. Om sådana företagsgrupper blir vanliga bör bestämmelserna i detta direktiv utvidgas till att omfatta även dessa företagsgrupper.

63. Gruppbasead tillsyn bör omfatta all verksamhet som definieras i bilaga I. Alla företag som huvudsakligen ägnar sig åt sådan verksamhet bör därför omfattas av den gruppbaseade tillsynen. Definitionen av finansiella institut måste därför omfatta sådan verksamhet.

64. Genom direktiv 86/635/EEG tillsammans med direktiv 83/349/EEG infördes regler för den sammanställda redovisning som skall offentliggöras av kreditinstitut. Därför är det nu möjligt att noggrannare ange de metoder som skall användas i samband med gruppbasead tillsyn.

65. Gruppbasead tillsyn över kreditinstitut bör särskilt inriktas på att skydda insättarnas intressen och att säkerställa stabilitet i det finansiella systemet.

66. En undersökning av problem inom områden som täcks av såväl detta direktiv som andra direktiv om kreditinstituts verksamhet fordrar samarbete mellan behöriga myndigheter och kommissionen i en rådgivande kommitté, särskilt med avseende på närmare samordning. Inrättandet av en rådgivande bankrörelsekommitté för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna utesluter inte andra former av samarbete mellan myndigheter som utövar tillsyn över etablering av och verksamhet i kreditinstitut, i synnerhet samarbete inom den kontaktgrupp som inrättats mellan banktillsynsmyndigheterna.

67. Tekniska jämkningar av de detaljregler som föreskrivs i detta kan återkommande behövas med hänsyn till utvecklingen inom banksektorn. Kommissionen kommer, efter hörande av den rådgivande bankrörelsekommittén och inom ramen för den verkställande myndighet som genom fördraget givits kommissionen, att vidta nödvändiga jämkningar. De åtgärder som krävs för att genomföra denna rättsakt bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter(12).

68. Enligt artikel 36.1 i detta direktiv får solidariska förpliktelser från låntagare i kreditinstitut som är organiserade som kooperativa institut eller fonder behandlas som delposter i kapitalbasen enligt artikel 34.2.7. Danska regeringen har uttryckt stort intresse för att ombilda sina få hypotekskreditinstitut som är organiserade som kooperativa institut eller fonder till aktieföretag. För att underlätta eller möjliggöra ombildningen behövs en temporär avvikelse så att delar av solidariska åtaganden kan inräknas i kapitalbasen. En sådan temporär avvikelse torde inte negativt påverka konkurrensen mellan kreditinstitutet.

69. Användningen av ett viktal om 20 % för kreditinstitutens innehav av obligationer som är utgivna av hypotekskreditinstitut, kan framkalla störningar på nationella kapitalmarknader, där sådana instrument spelar en dominerade roll. I sådana fall fattas beslut om att övergångsvis tillämpa 10 % vikt. Marknaden för värdepapper genomgår en snabb utveckling. Det är därför önskvärt att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna granskar tillsynsbehandlingen av tillgångsbaserade värdepapper och före den 22 juni 1999 lägger fram förslag i syfte att ändra befintlig lagstiftning så att en lämplig tillsynsbehandling av tillgångsbaserade värdepapper kan fastställas. Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt i fråga om lån som enligt dessa myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i kontorsbyggnader eller företagslokaler för olika ändamål. En fastighet som intecknas måste vara föremål för strikta bedömningskriterier och regelbundna omvärderingar för att beakta utvecklingen på marknaden för företagsfastigheter. Fastighetsägaren måste själv använda eller hyra ut fastigheten. Lån till fastigheter under uppförande undantas från bestämmelsen om riskvikt på 50 %.

70. För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna om stora exponeringar bör medlemsstaterna ges möjlighet att införa de nya gränserna i två steg. För mindre kreditinstitut kan en längre övergångstid vara motiverad eftersom en alltför snabb tillämpning av 25-procentsregeln skulle kunna leda till att deras utlåningsverksamhet minskar alltför snabbt.

71. En harmonisering är också på väg av regler avseende rekonstruktion, konkurs och likvidation av kreditinstitut.

72. Harmonisering kommer att krävas även beträffande övervakning av likviditetsrisker.

73. Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsgränser för genomförande av de direktiv som anges i bilaga V, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1 - Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning. Vid tillämpningen av tillsyn på gruppnivå skall kreditinstitut enligt första stycket samt privata eller offentliga företag som omfattas av definitionen i första stycket och som är auktoriserade i ett tredje land betraktas som kreditinstitut. Vid tillämpningen av tillsyn och kontroll av stora exponeringar skall kreditinstitut enligt första stycket samt filialer till ett sådant kreditinstitut i tredje land, privata och offentliga företag samt deras filialer, som motsvarar definitionen i första stycket och som är auktoriserade i ett tredje land betraktas som kreditinstitut.

2. *auktorisering*: ett myndighetstillstånd i någon form innebärande en rätt för kreditinstitut att driva verksamhet.

3. *filial*: ett driftställe som utgör en legalt beroende del av ett kreditinstitut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i kreditinstitut, samtliga de driftställen som i en medlemsstat är inrättade av ett kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat skall anses utgöra en enda filial.

4. *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över kreditinstitut.

5. *finansiella institut*: företag som inte är kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkt 2-12 i

bilaga I.

6. *hemland*: den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut har blivit auktoriserat i enlighet med artiklarna 4-11.

7. *vårdland*: den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut har en filial eller där det tillhandahåller tjänster.

8. *ägarkontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag, så som definierats i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett motsvarande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

9. *ägarintresse vid tillämpningen av gruppbaserad tillsyn*: direkt eller indirekt innehav av 20 % eller mer av kapitalet i ett företag.

10. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

11. *startkapital*: kapital så som definierats i artikel 34.2.1 och artikel 34.2.2

12. *moderföretag*: ett moderföretag så som definierats i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG. Vid tillämpningen av gruppbaserad tillsyn och kontrollen av stora exponeringar skall ett moderföretag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag som enligt de behöriga myndigheternas bedömning utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag betraktas som moderföretag.

13. *dotterföretag*: ett dotterföretag så som definierats i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG: Vid tillämpningen av gruppbaserad tillsyn och kontrollen av stora exponeringar skall ett dotterföretag, enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG, samt alla företag över vilka, enligt de behöriga myndigheternas bedömning, ett moderföretag utövar ett bestämmande inflytande betraktas som dotterföretag. Ett dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som ett dotterföretag till moderföretag som är överordnat dessa företag.

14. *zon A*: alla medlemsstater och alla de andra länder som är fullvärdiga medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt de länder som slutit särskilda låneavtal med Internationella valutafonden (IMF) inom ramen för fondens Allmänna låneprogram (GAB). Varje land som lägger om sin utlandsskuld skall dock uteslutas ur zon A under en period av fem år.

15. *zon B*: alla länder som inte ingår i zon A.

16. *kreditinstitut i zon A*: alla kreditinstitut som är auktoriserade i medlemsstaterna, i enlighet med artikel 4, inklusive deras filialer i tredje land, samt alla privata och offentliga företag som omfattas av definitionen i punkt 1 första stycket och som är auktoriserade i andra länder inom zon A, inklusive deras filialer.

17. *kreditinstitut i zon B*: alla privata och offentliga företag som är auktoriserade utanför zon A och som omfattas av definitionen i punkt 1 första stycket, inklusive deras filialer inom gemenskapen.

18. *icke-banksektorn*: alla andra låntagare än kreditinstitut, så som definierade i punkterna 16 och 17, centralregeringar och centralbanker, regionregeringar och lokala myndigheter, Europeiska gemenskaperna, Europeiska investeringsbanken samt multilaterala utvecklingsbanker så som definierats i punkt 19.

19. *multilaterala utvecklingsbanker*: Världsbanken (International Bank for Reconstruction and Development), International Finance Corporation, Inter-American Development Bank, Asian Development Bank, African Development Bank, Council of Europe Resettlement Bank, Nordiska Investeringsbanken, Caribbean Development Bank, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Europeiska investeringsfonden och Inter-American Investment Corporation.

20. *poster utanför balansräkningen, betecknade högrisk, medelrisk, medellågrisk, och lågrisk*: sådana poster som beskrivits i artikel 43.2 och som är uppräknade i bilaga II.

21. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är kreditinstitut eller finansiella institut, minst ett av dotterföretagen skall vara ett kreditinstitut.

22. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett finansiellt holdingföretag eller ett kreditinstitut, men som har minst ett kreditinstitut bland sina dotterföretag.

23. *företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet.

24. *exponeringar vid tillämpningen av artiklarna 48, 49 och 50*: de tillgångsposter och poster utanför balansräkningen som avses i artikel 43 och i bilagorna 2 och 4 utan tillämpning av de viktal eller risknivåer som anges där. Sådana risker som avses i bilaga IV beräknas enligt en av de metoder som anges i bilaga III, utan tillämpning av viktning för motpartsrisk. Alla poster som i sin helhet täcks av eget kapital får med de behöriga myndigheternas medgivande undantas från definitionen av exponeringar under förutsättning att detta egna kapital inte ingår i beräkningen av kapitaltäckningsgraden eller andra beräkningskvoter för övervakning som fastställts i detta direktiv samt i annan gemenskapslagstiftning. Exponeringar omfattar inte följande poster:

- Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två dygn efter betalning,

- vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen har levererats.

25. *grupp av kunder med inbördes anknytning*:

- två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet ur risksynpunkt därför att någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över den eller de andra, eller

- de utan att stå i sådant förhållande som avses i första strecksatsen har sådan inbördes anknytning att någon, eller samtliga av de övriga, kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av ekonomisk problem.

26. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom

a) ägarintresse, innebärande ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller

b) kontroll, innebärande förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag. Varje dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som dotterföretag till moderföretaget vilket står över dessa företag.

Som nära förbindelse skall även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.

27. *erkända börser*: skall avse börser som har erkänts av de behöriga myndigheterna och som

i) verkar regelbundet,

ii) har regler som har utfärdats eller godkänts av lämpliga myndigheter i börsens hemland, i vilka villkoren för börsens verksamhet, villkoren för tillträde till börserna samt de villkor som ett kontrakt måste uppfylla innan det kan omsättas på börserna anges,

iii) har ett clearingsförfarande som innebär att kontrakt angivna i bilaga IV blir föremål för dagliga marginalsäkerhetskrav som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning ger ett lämpligt skydd.

Artikel 2 - Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller i fråga om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och är tillämpligt på alla kreditinstitut.

2. Artiklarna 25 och 52-56 gäller även för finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i gemenskapen. De institut som permanent undantagits i punkt 3, dock inte medlemsstaternas centralbanker, skall behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artiklarna 25 och 52-56.

3. Detta direktiv gäller inte

- medlemsstaternas centralbanker,
- postgiroinstitut,
- i Belgien, "Institut de réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstitut",
- i Danmark, "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskreditfond" och "Dansk Landbrugs Realkreditfond",
- i Tyskland, "Kreditanstalt für Wiederaufbau", företag som med stöd av "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet, samt företag som enlighet samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.
- i Grekland, ">ISO_7>ΆεεείεεΠ ΌñÜðåæá Âéñç÷áíεεΠð Áíáððýíáùð (>ISO_1>Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), >ISO_7>Óáiáßí Ðáñáéáðáεçêþí êáé Ááíáßùí" (>ISO_1>Tamio Parakatathikon kai Danion) ">ISO_7>Óá÷ðäññééü ÓáíéáððÞñéí" (>ISO_1>Tachidromiko Tamieftirio),
- i Spanien, "Instituto de Crédito Oficial",
- i Frankrike, "Caisse des dépots et consignations",
- i Irland, "credit unions" och "friendly societies",
- i Italien, "Cassa Depositi e Prestiti",
- i Nederländerna, "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", och "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV",
- i Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och "Österreichische Kontrollbank AG",
- i Portugal, "Caixas Económicas" som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, "Caixa Económica Montepio Geral",
- i Finland, "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB" och "Kera Oy/Kera AB",
- i Sverige, "Svenska Skeppshypotekskassan".
- i Förenade kungariket, "National Savings Bank", "Commenwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", "credit unions" och "municipal banks".

4. Rådet skall, efter förslag från kommissionen, som för ändamålet skall samråda med den i artikel 57 nämnda kommittén (i fortsättningen kallad den rådgivande bankrörelsekommittén), besluta i fråga om

ändringar i förteckningen i punkt 3.

5. Ett kreditinstitut som fanns i en medlemsstat den 15 december 1977 och som, vid detta datum, var varaktigt underställt en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet som övervakar institutet, får undantas från tillämpning av villkorsbestämmelserna i såväl artikel 6.1 som artiklarna 8 och 59, förutsatt att, senast den 15 december 1979, den nationella lagstiftningen innehåller följande:

- Antingen gäller solidariskt ansvar för åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess underställda institut eller också garanteras de senare institutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.
- Soliditeten och likviditeten hos den centrala företagsenheten och alla dess underställda institut övervakas sammantaget, på grundval av sammanställd redovisning.
- Den centrala företagsenhetens verkställande ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till den verkställande ledningen för varje underställt institut.

Vad som sägs i första stycket gäller även lokalt verksamma kreditinstitut, som efter den 15 december 1977 knutits till en central företagsenhet i den mening som anges i första stycket, i fall det är fråga om en normal utvidgning av företagsnätet. I fråga om andra kreditinstitut än sådana som etableras på nyligen uppdamt vattenområde eller som tillkommit genom uppdelning eller sammanslagning av befintliga institut, organisatoriskt beroende av eller underordnade den centrala företagsenheten, får rådet efter förslag från kommissionen, som för detta ändamål skall samråda med den rådgivande bankrörelsekommittén, utfärda ytterligare bestämmelser om tillämpningen av andra stycket, inbegripet beslut om upphävande av undantag enligt första stycket, i fall då rådet finner att anknytningen av nya institut, som drar fördel av bestämmelserna i andra stycket, kan påverka konkurrensen negativt. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

6. Ett kreditinstitut som, enligt vad som sägs i punkt 5 första stycket, är underställt en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet, får också undantas från tillämpningen av artiklarna 5, 40-51 och 65, under förutsättning, utan att tillämpningen av nämnda bestämmelser på den centrala företagsenheten påverkas, att helheten bestående av den centrala företagsenheten och underställda institut omfattas av nämnda bestämmelser på gruppnivå. Om undantag görs, skall artiklarna 13, 18, 19, artikel 20.1-20.6 samt artiklarna 21 och 22 tillämpas på den centrala företagsenhetens och de underställda institutens sammantagna rörelse.

Artikel 3 - Förbud för företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel

Medlemsstaterna skall förbjuda personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel. Förbudet skall inte gälla mottagande av insättningar eller andra medel i fall då återbetalningsskyldigheten åvilar en medlemsstat eller dess regionala eller lokala myndigheter eller offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater ingår, inte heller i fall som är särskilt omfattade av nationell lagstiftning eller av regler antagna av gemenskapen, allt under förutsättning att verksamheten är underkastad regler och övervakning till skydd för insättare och investerare.

AVDELNING II

VILLKOR FÖR RÄTTEN ATT STARTA OCH DRIVA VERKSAMHET I KREDITINSTITUT OCH FÖR UTÖVANDE AV SÅDAN VERKSAMHET

Artikel 4 - Auktorisation

Medlemsstaterna skall föreskriva att kreditinstitut skall ha erhållit auktorisation innan de inleder sin verksamhet. Medlemsstaterna skall fastställa de villkor som skall gälla för auktorisationen om inte annat följer av artikel 5-9 och anmäla dem till kommissionen och den rådgivande bankrörelsekommittén.

Artikel 5 - Startkapital

1. Oberoende av de villkor som gäller enligt andra allmänt tillämpliga bestämmelser i nationell lag, skall de behöriga myndigheterna inte bevilja auktorisation i fall då kreditinstitutet inte har en särskild egen kapitalbas eller då startkapitalet är mindre än fem miljoner euro. Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut, som inte uppfyller villkoren som rör en särskild egen kapitalbas och som existerade den 15 december 1979, får fortsätta att driva verksamhet. De får befria dessa företag från skyldighet att uppfylla villkoren enligt artikel 6.1 första stycket.

2. Medlemsstaterna får dock bevilja auktorisation för särskilda kategorier av kreditinstitut, vars startkapital uppgår till mindre belopp än som föreskrivs i punkt 1. I sådana fall skall

a) startkapitalet uppgå till minst en miljon euro,

b) medlemsstaten göra anmälan till kommissionen om skälen för undantag från denna punkt,

c) vid offentliggörandet av listor enligt artikel 11, namnen på kreditinstitutet efterföljas av en not om att de inte uppfyller kravet på startkapital enligt punkt 1.

3. Ett kreditinstituts kapitalbas får inte understiga beloppet för det startkapital som enligt punkterna 1 och 2 krävs vid tidpunkten för auktorisation av institutet.

4. Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut, som existerade den 1 januari 1993, och vars kapitalbas inte uppnådde den nivå för startkapital som föreskrivs i punkterna 1 och 2, får fortsätta att driva verksamhet. I sådant fall får kapitalbasen inte tillåtas understiga den högsta beloppsnivå som uppnåtts efter den 22 december 1989.

5. Om ägarkontrollen över ett sådant kreditinstitut som avses i punkt 4 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet, måste institutets kapitalbas motsvara lägst den nivå som enligt punkterna 1 och 2 är föreskriven för startkapital.

6. Under särskilda förhållanden och med behöriga myndigheters samtycke, får, vid fusion mellan två eller flera kreditinstitut som avses i punkt 4, kapitalbasen för det genom fusion bildade institutet inte tillåtas underskrida summan av kapitalbaserna för de sammanslagna instituten vid tidpunkten för fusionen, intill dess de i punkterna 1 och 2 föreskrivna nivåerna har uppnåtts.

7. Om kapitalbasen nedgått i fall som sägs i punkterna 3, 4 och 6, får behöriga myndigheter, då förhållandena motiverar det, medge ett institut att inom viss tid vidta rättelse eller upphöra med sin verksamhet.

Artikel 6 - Ansvar för ledning och lokalisering av kreditinstitutets centrala administration

1. De behöriga myndigheterna skall bevilja auktorisation endast under förutsättning att verksamheten i kreditinstitutet effektivt leds av minst två personer. Myndigheterna får inte bevilja auktorisation om dessa personer inte är tillräckligt väl ansedda eller saknar tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Medlemsstaterna skall kräva följande:

- Kreditinstitut som är juridiska personer och som enligt sin nationella lagstiftning har ett stadgeenligt säte skall ha sitt huvudkontor i samma medlemsstat som sitt stadgeenliga säte.

- Andra kreditinstitut skall ha sitt huvudkontor i den medlemsstat som auktoriserat institutet och i vilken de faktiskt bedriver sin verksamhet.

Artikel 7 - Aktieägare och medlemmar

1. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation för verksamhet i kreditinstitut förrän de fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av sådana innehav. Vid tillämpning av begreppet kvalificerat

innehav på denna artikel, skall beaktas vad som i artikel 7 i rådets direktiv 88/627/EEG(13) sägs om rösträtter.

2. De behöriga myndigheterna skall vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut, bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar som avses i första stycket inte är tillfredsställande.

3. Om det dessutom finns nära förbindelser mellan kreditinstitut och andra fysiska eller juridiska personer skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn. De behöriga myndigheterna skall också vägra tillstånd om lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i ett tredje land, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka kreditinstitutet har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser, hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn. De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstitutet förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande skall kunna övervaka att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

Artikel 8 - Verksamhetsplan och organisationsstruktur

Medlemsstaterna skall föreskriva att det till varje ansökan om auktorisation skall fogas en verksamhetsplan i vilken bl.a. den tilltänkta verksamhetsinriktningen skall anges och institutets organisationsstruktur beskrivas.

Artikel 9 - Ekonomiska behov

Medlemsstaten får inte föreskriva att det vid prövning av en auktorisationsansökan skall tas hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 10 - Vägran av auktorisation

När auktorisation vägras skall beslutet motiveras och skälen ges sökanden till känna inom sex månader från det att ansökningen gjordes eller, om den då var ofullständig, från det att sökanden givit in sådan kompletterande information som krävs för beslut. Under alla förhållanden skall beslut fattas inom tolv månader från det att ansökningen mottagits.

Artikel 11 - Anmälan av auktorisation till kommissionen

Varje auktorisation skall anmälas till kommissionen. Varje enskilt kreditinstitut skall uppföras på en lista som kommissionen skall offentliggöra i Europeiska gemenskapernas officiella tidning och hålla aktuell.

Artikel 12 - Samråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater

Samråd med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten skall ske innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut som

- är dotterföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat,
- är dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller
- står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat.

Artikel 13 - Filialer till kreditinstitut auktoriserade i andra medlemsstater

Ett värdland får, i fråga om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i andra medlemsstater, inte kräva vare sig auktorisation eller särskilt tillskjutet kapital. Beträffande etablering och tillsyn av sådana filialer skall bestämmelserna i artikel 17, artikel 20.1-20.6 samt artiklarna 22 och 26 gälla.

Artikel 14 - Återkallelse av auktorisation

1. De behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation, som beviljats ett kreditinstitut endast under förutsättning att institutet

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, eller uttryckligen avstår från auktorisationen, eller inte bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, om inte i sådana fall auktorisationen ändå förlorar sin verkan enligt medlemsstatens bestämmelser,

b) har utverkat auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

c) inte längre uppfyller de villkor som gäller för auktorisationen,

d) inte längre har tillräcklig kapitalbas eller inte längre kan förväntas komma att fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna, särskilt då det inte längre föreligger säkerhet för anförtrodda medel.

e) omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen skall återkallas.

2. En återkallelse av en auktorisation skall motiveras och skälen ges dem till känna som berörs av beslutet; sådana återkallelser skall anmälas till kommissionen.

Artikel 15 - Firma

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, oavsett vilka regler som gäller beträffande användningen av orden "bank", "sparbank" och andra banknamn som kan förekomma i värdmedlemsstaten, inom gemenskapens hela område använda samma firma som institutet brukar i den medlemsstat, i vilken huvudkontoret finns. Om det föreligger risk för förväxling får värdmedlemsstaten i förtydligande syfte föreskriva att firman skall förses med ett förklarande tillägg.

Artikel 16 - Kvalificerat innehav i ett kreditinstitut

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person, som avser att förvärva, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, underrättar behöriga myndigheter om storleken av det tilltänkta innehavet. Underrättelse skall lämnas även av den som avser att öka sitt kvalificerade innehav i sådan mån att hans andel av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till 20 %, 33 % eller 50 %, eller så att kreditinstitutet kommer att få ställning av dotterföretag. Med förbehåll för bestämmelserna i punkt 2 skall de behöriga myndigheterna ha rätt att, inom en tid av högst tre månader från det att underrättelse enligt föregående stycke gjorts, motsätta sig förvärvet, om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarfull ledning av kreditinstitut, bedömer att lämpligheten inte är tillfredsställande hos de personer som avses i föregående stycke. Om myndigheterna inte motsätter sig förvärvet, får de föreskriva en viss tid inom vilket förvärvet skall vara genomfört.

2. Om förvärvaren av innehav, som avses i punkt 1, är ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat eller moderföretag till ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person som har ägarkontroll över ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat och om det institut i vilket innehavet finns till följd därav skulle få ställning av dotterföretag eller komma under förvärvarens ägarkontroll, skall prövning av förvärvet föregås av samråd enligt artikel 12.

3. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person, som avser att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, underrättar behöriga myndigheter om storleken av innehavet. Underrättelse skall lämnas även av den som avser att minska sitt kvalificerade innehav i sådan mån att hans andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 33 % eller 50 % eller så att kreditinstitutets ställning som dotterföretag skulle upphöra.

4. Ett kreditinstitut skall, då det får kännedom därom, underrätta behöriga myndigheter om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som får till följd att innehaven överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i punkterna 1 och 3. Varje kreditinstitut skall också, minst en gång om året, underrätta behöriga myndigheter om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, så som framgår t.ex. av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma om

aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för borsregistrerade bolag.

5. Medlemsstaterna skall, i fall då de personer som avses i punkt 1, utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av institutet, föreskriva skyldighet för behöriga myndigheter att vidta åtgärder. Sådana åtgärder får bl.a. bestå i förelägganden, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågasvarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar. Motsvarande åtgärder skall vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer, som underlåter att lämna sådana underrättelser, som avses i punkt 1. Om aktier eller andelar har förvärvats trots att behöriga myndigheter har motsatt sig förvärvet, skall medlemsstaterna, oavsett de åtgärder som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster skall vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

6. Vid tillämpning av begreppet kvalificerat innehav och andra nivåer av ägande i denna artikel, skall beaktas vad som i artikel 7 i direktiv 88/627/EEG sägs om rösträtter.

Artikel 17 - Rutiner för intern kontroll

Hemländernas behöriga myndigheter skall kräva att varje kreditinstitut tillämpar sunda rutiner för administration, redovisning och erforderlig intern kontroll.

AVDELNING III

BESTÄMMELSER OM ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Artikel 18 - Kreditinstitut

Medlemsstaterna skall svara för att de verksamheter som anges i bilaga I får bedrivas inom det egna territoriet så som sägs i artiklarna 20.1-20.6, 21.1, 21.2 och i artikel 22, antingen genom etablering av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster, av varje kreditinstitut som är auktoriserat och underkastat tillsyn av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat, förutsatt att verksamheterna omfattas av auktorisationen.

Artikel 19 - Finansiella institut

Medlemsstaterna skall också tillse att alla verksamheter som anges i bilaga I får bedrivas inom det egna territoriet så som sägs i artikel 20.1-20.6, 21.1, 21.2 och i artikel 22, antingen genom etablering av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster, av varje finansiellt institut från en annan medlemsstat, i fall då institutet antingen är dotterföretag till ett kreditinstitut eller ägs gemensamt av två eller flera kreditinstitut, vars stadgar eller bolagsordning tillåter sådan verksamhet och vilka uppfyller samtliga av följande villkoren:

- Moderföretaget eller moderföretagen är auktoriserade som kreditinstitut i den medlemsstat vars lag gäller för dotterföretaget.

- De ifrågasvarande verksamheterna bedrivs inom samma medlemsstats territorium.

- Moderföretaget eller moderföretagen innehar 90 % eller mer av samtliga rösträtter i dotterföretaget.

- Moderföretaget eller moderföretagen har att tillgodose behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har utfäst sig att, med samtycke av vederbörande hemlands behöriga myndigheter, solidariskt svara för de åtaganden som dotterföretaget gjort.

- Dotterföretaget omfattas effektivt, särskilt med avseende på de ifrågasvarande verksamheterna, av gruppbaserad tillsyn, som moderföretaget eller vart och ett av moderföretagen är föremål för i enlighet med artikel 52-56, i synnerhet beträffande beräkning av kapitaltäckningsgrad, kontroll av större engagemang och begränsning av innehav så som föreskrivits i artikel 51. Hemlandets behöriga myndigheter skall intyga och lämna dotterföretaget bevis om att de nu angivna villkoren är uppfyllda. Beviset skall utgöra en del av

den underrättelse som avses i artiklarna 20.1-20.6, 21.1 och 21.2. Hemlandets behöriga myndigheter skall svara för att tillsyn av dotterföretaget sker i enlighet med artikel 5.3 samt artiklarna 16, 17, 26, 28, 29, 30 och 32.

Bestämmelserna i denna artikel skall i tillämpliga delar gälla för dotterföretag. Därvid skall "kreditinstitut" läsas som "finansiella institut som uppfyller de i artikel 19 föreskrivna villkoren" och "auktorisering" läsas som "stadgar eller bolagsordning". Artikel 20.3 andra stycket skall läsas som: "Hemlandets behöriga myndigheter skall också lämna uppgift om storleken av det dotterägda finansiella institutets kapitalbas och om den konsoliderade kapitaltäckningsgraden för det kreditinstitut som är dess moderföretag." Om ett finansiellt institut som avses i denna artikel inte längre uppfyller alla de föreskrivna villkoren, skall hemlandet underrätta värdlandets behöriga myndigheter. Vårdlandets lagar skall då gälla för det finansiella institutets verksamhet i värdlandet.

Artikel 20 - Utövande av etableringsrätten

1. Ett kreditinstitut som önskar etablera en filial på en annan medlemsstats territorium skall underrätta hemlandets behöriga myndigheter därom.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva skyldighet för varje kreditinstitut, som önskar etablera en filial i en annan medlemsstat, att vid underrättelse enligt punkt 1 lämna uppgifter om följande:

- a) Den medlemsstat på vars territorium etableringen avses ske.
- b) En verksamhetsplan som anger bl.a. filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.
- c) En adress i värdmedlemsstaten där handlingar skall finnas tillgängliga.
- d) Namnen på de personer som skall ha ansvaret för filialens ledning.

3. I andra fall än då de behöriga myndigheterna har anledning att ifrågasätta kreditinstitutens administrativa struktur eller finansiella situation, skall myndigheterna, med beaktande av de tilltänkta verksamheterna, inom tre månader från mottagande av underrättelse enligt punkt 2 översända den erhållna informationen till värdlandets behöriga myndigheter och underrätta det berörda institutet. Hemlandets behöriga myndigheter skall också lämna uppgift om storleken av kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad. I fall då hemlandets behöriga myndigheter vägrar att översända den i punkt 2 omnämnda informationen till värdlandets behöriga myndigheter, skall skälen härför lämnas till det berörda kreditinstitutet inom tre månader från det att fullständig information föreligger. En vägran att översända information eller underlåtenhet att lämna besked skall kunna prövas av domstol i hemlandet.

4. Innan en filial till ett kreditinstitut inleder sin verksamhet skall värdlandets behöriga myndigheter inom två månader från det att underrättelse enligt punkt 3 erhållits förbereda tillsyn av kreditinstitutet i enlighet med artikel 22 och, om så erfordras, ange under vilka villkor, motiverade av hänsyn till det allmännas bästa, verksamheterna får bedrivas i värdlandet.

5. Efter underrättelse från värdlandets behöriga myndigheter eller sedan den i punkt 4 angivna fristen löpt ut utan att någon underrättelse erhållits från myndigheterna, får filialen etableras och inleda sin verksamhet.

6. Om förändringar sker i något avseende som uppgivits i en underrättelse enligt punkt 2 b, c eller d, skall kreditinstitutet skriftligen underrätta behöriga myndigheter i hemlandet och värdlandet. Underrättelse skall lämnas minst en månad innan förändringen sker, så att det blir möjligt för hemlandets behöriga myndigheter att fatta beslut enligt punkt 3 och för värdlandets behöriga myndigheter att i anledning av förändringen fatta beslut enligt punkt 4.

7. En filial som, i enlighet med bestämmelser i värdlandet, har inlett verksamhet före den 1 januari 1993, skall anses ha blivit föremål för sådant förfarande som föreskrivs i punkt 1-5 i denna artikel. För sådana filialer skall från detta datum gälla punkt 6 i denna artikel och artiklarna 18, 19, 22 och 29.

Artikel 21 - Utövande av rätten till fritt tillhandahållande av tjänster

1. Ett kreditinstitut som för första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för fritt tillhandahållande

av tjänster, driva verksamhet på en annan medlemsstats territorium, skall underrätta hemlandets behöriga myndigheter om vilka av de i bilaga I upptagna verksamheterna som institutet avser att bedriva.

2. Hemlandets behöriga myndigheter skall inom en månad från det att underrättelse enligt punkt 1 mottagits, översända underrättelsen till värdlandets behöriga myndigheter.

3. Denna artikel skall inte påverka de rättigheter som givits kreditinstitut, vilka tillhandahållit tjänster före den 1 januari 1993.

Artikel 22 - Befogenheter för värdlandets behöriga myndigheter

1. Värdlandet får för statistiska ändamål föreskriva skyldighet för alla kreditinstitut som har filial på dess territorium att till värdlandets behöriga myndigheter lämna periodiska rapporter om verksamheten på dess territorium. Vid fullgörande av åligganden enligt artikel 27 får värdlandet föreskriva skyldighet för filialer till kreditinstitut från andra medlemsstater att lämna samma information som för ändamålet krävs av inhemska kreditinstitut.

2. Om ett värdlands behöriga myndigheter finner att ett institut, som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom värdlandets territorium, inte efterlever de föreskrifter som utfärdats i anledning av bestämmelserna i detta direktiv om befogenheter för värdlandets behöriga myndigheter, skall dessa myndigheter förelägga institutet att vidta rättelse.

3. Om det berörda institutet underlåter att vidta erforderliga åtgärder för rättelse, skall värdlandets behöriga myndigheter underrätta hemlandets behöriga myndigheter. Hemlandets behöriga myndigheter skall snarast vidta alla erforderliga åtgärder för att institutet skall åstadkomma rättelse. Underrättelse skall ske till värdlandets behöriga myndigheter om vilka åtgärder som vidtas.

4. Om institutet, trots de åtgärder som vidtagits av hemlandet eller beroende på att sådana åtgärder visar sig otillräckliga eller inte kan genomföras i den ifrågavarande medlemsstaten, fortsätter att överträda i värdlandet gällande föreskrifter som avses i punkt 2, får värdlandet, efter att ha underrättat hemlandets behöriga myndigheter, vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa vidare överträdelser och, i den mån det är nödvändigt, hindra institutet att göra nya åtaganden inom det egna territoriet. Medlemsstaterna skall tillse att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot kreditinstitut.

5. Bestämmelserna i punkt 1-4 skall inte påverka möjligheterna för ett värdland att vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa överträdelser inom sitt territorium av föreskrifter som utfärdats i det allmänna intresse. Sådana åtgärder skall kunna innefatta hinder för institut att göra nya åtaganden inom värdlandets territorium.

6. Varje åtgärd som vidtagits med stöd av punkterna 3, 4 och 5 och som innebär påföljder för eller inskränkningar i rätten att tillhandahålla tjänster skall vara väl befogad och delges berörda institut. Varje sådan åtgärd skall kunna prövas av domstol i den medlemsstat vars myndigheter beslutat om åtgärden.

7. Innan åtgärder vidtas i den ordning som föreskrivs i punkterna 2, 3 och 4, får värdlandets behöriga myndigheter i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster. Kommissionen och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter skall underrättas om sådana åtgärder så snart det kan ske. Kommissionen får, efter hörande av berörda medlemsstaters behöriga myndigheter, besluta att den ifrågavarande medlemsstaten skall ändra eller återkalla åtgärder som nu sagts.

8. Värdlandet får utöva befogenheter som givits det enligt detta direktiv genom att vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa överträdelser inom dess territorium. Sådana åtgärder skall kunna innefatta förbud för institut att göra nya åtaganden inom vederbörande värdlands territorium.

9. Om en auktorisation återkallas skall underrättelse därom ske till värdlandet, som skall vidta erforderliga åtgärder för att hindra berörda institut att göra nya åtaganden inom det egna territoriet och för att skydda insättarnas intressen. Kommissionen skall vartannat år tillställa den rådgivande bankrörelsekommittén en

rapport om sådana fall.

10. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om antalet och arten av de fall i vilka underrättelse vägrats enligt artikel 20.1-20.6 och i vilka fall åtgärder har vidtagits med stöd av punkt 4 i denna artikel. Kommissionen skall vartannat år tillställa den rådgivande bankrörelsekommittén en rapport om sådana fall.

11. Denna artikel skall ej till någon del hindra kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat från att marknadsföra sina tjänster med anlitande av alla tillgängliga media i värdlandet, detta i överensstämmelse med bestämmelser om formen och innehållet i sådan reklam vilka antagits i det allmännas intresse.

AVDELNING IV

FÖRHÅLLANDE TILL TREDJE LAND

Artikel 23 - Anmälan av dotterföretag till företag i tredje land och om villkor för marknadstillträde i tredje land

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall underrätta kommissionen

a) om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera företag som är underkastade tredje lands lagar. Kommissionen skall därefter informera den rådgivande bankrörelsekommittén,

b) närhelst ett sådant moderföretag förvärvar aktier eller andelar i ett kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen så att det senare blir det förras dotterföretag. Kommissionen skall därefter informera den rådgivande bankrörelsekommittén. När auktorisation beviljas för ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag som är underkastade tredje lands lagar, skall gruppstrukturen specificeras i den anmälan som den behöriga myndigheten skall göra till kommissionen enligt artikel 11.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras kreditinstitut mött vid etablering eller utövande av bankverksamhet i tredje land.

3. Kommissionen skall periodvis upprätta rapporter om i vad mån tredje länder ger kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen sådan behandling som avses i punkterna 4 och 5, med avseende på etablering och utövande av bankverksamhet samt förvärv av aktier eller andelar i tredje lands kreditinstitut. Kommissionen skall till rådet överlämna rapporterna med lämpliga förslag.

4. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom, antingen genom de rapporter som avses i punkt 3 eller genom annan information, att ett tredje land inte erbjuder kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen effektivt marknadstillträde, jämförbart med det som gemenskapen erbjuder kreditinstitut från samma tredje land, får kommissionen lämna förslag till rådet om lämpligt mandat för underhandlingar med ändamål att uppnå jämförbara konkurrensmöjligheter för kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

5. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom, antingen genom de rapporter som avses i punkt 3 eller genom annan information, att kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen inte får nationell behandling i ett tredje land, innebärande samma konkurrensmöjligheter som erbjuds inhemska kreditinstitut, och att kravet på effektiv marknadstillträde inte är uppfyllt, får kommissionen ta initiativ till underhandlingar med ändamål att åstadkomma rättelse. I fall som avses i föregående stycke får, utöver initiativ till underhandlingar, när som helst beslutas i den ordning som föreskrivs i artikel 60.2 att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall begränsa eller uppskjuta prövningen av inliggande eller framtida ansökningar om auktorisation och förvärv av aktier eller andelar, då ansökningarna gjorts av direkta eller indirekta moderföretag underställda ett tredje lands lagar. Sådana åtgärder får inte gälla för längre tid än tre månader. Före utgången av tremånadersperioden får rådet, med beaktande av resultaten av underhandlingarna, med kvalificerad majoritet besluta efter förslag av kommissionen huruvida åtgärderna skall bestå. Sådana begränsningar eller uppskov får inte tillämpas i fall då ansökningen om etablering av ett dotterföretag eller om tillstånd att förvärva aktier eller andelar i ett kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen gjorts av ett kreditinstitut, som är auktoriserat inom gemenskapen eller av ett där auktoriserat

dotterföretag till ett kreditinstitut.

6. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom att något av de fall som avses i punkterna 4 och 5 uppkommer, skall medlemsstaterna på kommissionens begäran underrätta denna

a) om varje ansökan om auktorisation av ett direkt eller indirekt ägt dotterföretag till ett eller flera moderföretag som är underkastade vederbörande tredje lands lagar,

b) närhelst de får underrättelse enligt artikel 16 om att ett sådant företag avser att förvärva en ägarandel i ett kreditinstitut hemmahörande i gemenskapen, så att det senare institutet blir det förras dotterföretag. Denna skyldighet att lämna information skall upphöra så snart en överenskommelse har träffats med det tredje land som avses i punkt 4 eller 5, eller när de åtgärder som avses i punkt 5 andra och tredje styckena upphör att gälla.

7. Åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall stå i överensstämmelse med gemenskapens förpliktelser enligt internationella överenskommelser, bilaterala eller multilaterala, om rätt för kreditinstitut att starta och driva verksamhet.

Artikel 24 - Filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen

1. När filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen startar eller bedriver verksamhet, får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till kreditinstitut med huvudkontor inom gemenskapen.

2. De behöriga myndigheterna skall göra anmälan till kommissionen och till den rådgivande kommitén om alla auktorisationer för filialer som beviljats kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i punkt 1 får gemenskapen, med stöd av fördraget, träffa avtal med tredje land om tillämpning av bestämmelser, vilka på grundval av principen om reciprocitet, innebär att filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen ges identisk behandling inom gemenskapens hela område.

Artikel 25 - Samarbete med behöriga myndigheter i tredje land om gruppbaserad tillsyn

1. Kommissionen kan på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram förslag till rådet om att inleda förhandlingar med ett eller flera tredje länder om möjligheterna att utöva gruppbaserad tillsyn över

- kreditinstitut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredje land, och

- kreditinstitut som är belägna i tredje land och vars moderföretag, antingen detta är ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag, har huvudkontor inom gemenskapen.

2. Överenskommelser som avses i punkt 1 skall särskilt säkerställa

- dels att medlemsstaternas behöriga myndigheter kan inhämta information som behövs för gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut eller finansiella holdingföretag som är belägna inom gemenskapen och som har dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut utanför gemenskapen eller som innehar ägarintressen i sådana institut,

- dels att de behöriga myndigheterna i tredje land kan inhämta information som behövs för tillsyn över moderföretag med huvudkontor inom deras territorium och med dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut i ett eller flera medlemsländer eller med ägarintressen i sådana institut.

3. Kommissionen och den rådgivande bankrörelsekommittén skall granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de förhållanden som uppkommer till följd därav.

AVDELNING V

PRINCIPER OCH TEKNISKA INSTRUMENT FÖR TILLSYN

KAPITEL 1 - PRINCIPER FÖR TILLSYNSANSVAR

Artikel 26 - Kontrollbehörighet för hemlandet

1. Ansvar för tillsyn över kreditinstitut, innefattande tillsyn över verksamheter som bedrivs i enlighet med artiklarna 18 och 19, skall åvila hemländernas behöriga myndigheter, i den mån behörighet för värdländernas myndigheter inte följer av bestämmelser i detta direktiv.
2. Vad som sägs i punkt 1 skall inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn i enlighet med detta direktiv.

Artikel 27 - Behörighet för värdlandet

Intill dess vidare harmonisering skett skall värdländernas behöriga myndigheter, i samarbete med hemländernas behöriga myndigheter, utöva tillsyn över likviditeten hos filialer till kreditinstitut. I fråga om andra åtgärder än som krävs för genomförande av det Europeiska monetära systemet skall värdländerna ha oinskränkt rätt att vidta penningpolitiskt betingade åtgärder. Sådana åtgärder får inte innefatta diskriminerande behandling eller restriktioner gentemot kreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat.

Artikel 28 - Samarbete angående tillsyn

De behöriga myndigheterna skall i nära samarbete utöva tillsyn av kreditinstitut, som driver verksamhet i en eller flera medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns, särskilt i fall då filialer inrättats i de förra staterna. Myndigheterna skall förse varandra med all den information rörande ledningen och ägandeförhållandena i sådana kreditinstitut, som är ägnad att underlätta såväl tillsynen som bedömningen av om auktorisationsvillkoren iakttas, och all information ägnad att underlätta övervakningen av sådana institut, särskilt med avseende på likviditet, soliditet, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

Artikel 29 - Inspektion på plats av filialer etablerade i en annan medlemsstat

1. Om ett kreditinstitut, auktoriserat i en medlemsstat, driver verksamhet genom filial i en annan medlemsstat, skall värdlandet ge hemlandets behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdlandets behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda personer utföra inspektion på platsen för att skaffa sig sådan information som avses i artikel 28.
2. Hemlandets behöriga myndigheter får också, för kontroll av filialer, tillämpa något av de andra förfaranden som avses i artikel 56.7.
3. Denna artikel skall inte utgöra hinder för värdlandets behöriga myndigheter att, för fullgörande av tillsynsansvar enligt detta direktiv, utföra inspektion på platsen av filialer etablerade på det egna territoriet.

Artikel 30 - Utbyte av information och tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla personer, som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter, samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning skall vara bundna av tystnadsplikt. Tystnadsplikten skall innebära att ingen förtrolig information som erhålls i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller i sammanställning som möjliggör identifikation av enskilda institut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning. Dock får, i fall då ett kreditinstitut har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, förtrolig information som inte berör tredje part, engagerad i försök att rädda institutet, yppas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

2. Vad som sägs i punkt 1 skall inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter att utbyta information i enlighet med såväl detta direktiv som andra direktiv som gäller för kreditinstitut. För sådan information skall tystnadsplikt gälla enligt punkt 1.

3. Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredje land samt med myndigheter eller organ i tredje land enligt definitionen i punkt 5 och punkt 6 endast om den lämnade informationen är föremål för garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga dem som avses i denna artikel. Detta utbyte av information får endast göras för att de ovan nämnda myndigheterna eller organen skall kunna utföra sin tillsynsuppgift. Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall, endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

4. Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt vad som sägs i punkt 1 eller 2, får använda den endast i tjänsten och där endast

- för att kontrollera att villkoren för att kreditinstitut skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta gruppbaserad eller icke gruppbaserad tillsyn, över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av likviditet, soliditet, större engagemang och rutiner för administration, redovisning och intern kontroll,

- för att ålägga sanktioner,

- vid överklagande i administrativ ordning av beslut som fattats av den behöriga myndigheten, eller

- vid domstolsförfarande som har inletts enligt artikel 33 eller enligt särskilda bestämmelser i detta direktiv samt i andra direktiv antagna med avseende på kreditinstitut.

5. Vad som sägs i punkterna 1 och 4 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i fall då informationen lämnas till

- myndigheter med ansvar för tillsyn över andra finansiella organisationer och över försäkringsbolag samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

- organ som har befattning med kreditinstituts konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden,

- personer ansvariga för obligatorisk revision av kreditinstituts och andra finansiella instituts räkenskaper, vid deras fullgörande av tillsynsuppgifter samt för utlämnande till organ för inlåningsskydd av sådan information som de behöver för sin verksamhet. Den information som erhållits av dessa myndigheter, organ och personer skall vara underkastad tystnadsplikt enligt punkt 1.

6. Utan hinder av punkt 1-4 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och

- myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med kreditinstituts likvidation, konkurs och liknande förfaranden,

- myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper. Medlemsstater som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

- Informationen skall användas för att utöva den tillsyn som anges i första stycket.

- Den information som mottas i detta sammanhang omfattas av tystnadsplikt enligt punkt 1.

- När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilket myndigheter givit sitt tillstånd. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter som har tillåtelse att motta information enligt denna punkt.

7. Utan hinder av punkt 1-4 får medlemsstaterna, för att stärka stabiliteten och integriteten hos det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelse av bolagsrätten. Medlemsstater

som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

- Informationen skall användas för att utföra den uppgift som anges i första stycket.
 - Den information som mottas i detta sammanhang omfattas av tystnadsplikt enligt punkt 1.
 - När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilket dessa myndigheter givit sitt tillstånd. Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, kan möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i andra stycket. För genomförande av andra stycket tredje strecksatsen skall de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de behöriga myndigheter som lämnat ut information uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som får tillgång till denna. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter eller organ som får motta information enligt denna punkt.
- Kommissionen skall före den 31 december 2000 upprätta en rapport om tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt.

8. Bestämmelserna i denna artikel skall inte utgöra hinder för en behörig myndighet att lämna ut information

- till centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, och
- i förekommande fall till andra myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem för att dessa skall kunna fullgöra sina uppgifter. Inte heller skall bestämmelserna utgöra hinder för dessa myndigheter eller organ att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådan information som är nödvändig för att uppfylla de syften som framgår av punkt 4. Informationen som mottas i detta sammanhang skall vara underkastad tystnadsplikt enligt denna artikel.

9. Oavsett sådana bestämmelser som avses i punkterna 1 och 4 får medlemsstaterna med stöd av bestämmelser i lag eller annan författning tillåta att viss information lämnas ut såväl till andra organ för den centrala regeringsmakten med ansvar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkringsbolag som till personer som företräder sådana organ. Sådant utlämnande får dock ske endast då det är nödvändigt för utövande av offentlig tillsyn. Vidare skall medlemsstaterna föreskriva att sådan information som erhållits med stöd av punkterna 2 och 5, och sådan som erhållits vid inspektion på platsen i enlighet med artikel 29.1 och 29.2, aldrig får röjas i de fall som sägs i denna punkt utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen, eller av behöriga myndigheter i den medlemsstat i vilken inspektionen verkställdes.

10. Denna artikel skall inte hindra de behöriga myndigheterna från att vidarebefordra information enligt punkt 1-4 till en clearingorganisation eller ett annat liknande organ, som är erkänt enligt nationell lagstiftning för att tillhandahålla clearing- eller avvecklingstjänster åt någon av marknaderna i medlemsstaten, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa att dessa organ fungerar vid försummelser eller möjliga försummelser från en marknadsaktörs sida. Information som mottas i ett sådant sammanhang skall vara underkastad tystnadsplikt enligt punkt 1. Medlemsstaterna skall dock se till att information som mottagits enligt punkt 2 inte får yppas under de omständigheter som avses i denna punkt utan uttryckligt medgivande av de behöriga myndigheter som har lämnat den.

Artikel 31 - Skyldighet för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd årsredovisning

1. Medlemsstaterna skall föreskriva åtminstone

- a) att varje auktoriserad person, i enlighet med rådets direktiv 84/253/EEG(14) som i ett kreditinstitut utför ett i artikel 51 i rådets direktiv 78/660/EEG(15), artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller i artikel 31 i rådets direktiv 85/611/EEG(16) angivet uppdrag eller annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldig att omgående

rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta institut, som han har fått kännedom om vid utförande av sitt uppdrag, som är ägnade att

- utgöra en påtaglig överträdelse av lagar, förordningar eller bestämmelser som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av kreditinstituts verksamhet,

- påverkar kreditinstitutets fortsatta drift, eller

- leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs,

b) att det på samma sätt skall åligga denna person att omgående rapportera alla uppgifter eller beslut som han har fått kännedom om vid utförandet av sitt under a beskrivna uppdrag, i ett företag som har nära förbindelser härrörande från kontroll över det kreditinstitut i vilket han utför det ovan nämnda uppdraget.

2. De förhållandet att de personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till de behöriga myndigheterna i god tro yppar sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 utgör inte en överträdelse av någon tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag, eller annan bestämmelse, och medför inte något som helst ansvar för dessa personer.

Artikel 32 - Behöriga myndigheters befogenheter att vidta sanktioner

Medlemsstaterna skall svara för att deras behöriga myndigheter kan besluta och vidta de åtgärder och sanktioner som behövs för att överträdelser av lagar och andra författningar om verksamhet i kreditinstitut skall upphöra. Sådana åtgärder och sanktioner skall kunna riktas mot kreditinstitutet och mot dem som har ett bestämmande inflytande i institutet. Vad som nu sagts skall inte påverka förfaranden för återkallelse av auktorisationer, inte heller tillämpning av straffrättslig lag.

Artikel 33 - Domstolsprövning

Medlemsstaterna skall svara för att beslut, som rör kreditinstitut och som fattats med stöd av lagar och andra författningar, utfärdade i enlighet med detta direktiv, kan prövas av domstol. En möjlighet till domstolsprövning skall finnas också för fall då inget beslut har fattats inom sex månader från det en auktorisationsansökan, som innehåller alla de uppgifter, som krävs enligt gällande bestämmelser, har givits in.

KAPITEL 2 - TEKNISKA INSTRUMENT FÖR TILLSYN

Avsnitt 1 - Kapitalbas

Artikel 34 - Allmänna principer

1. Närhelst en medlemsstat i lag eller annan författning, antagen för genomförande av gemenskapslagstiftning avseende tillsyn över verkamma kreditinstitut, använder uttrycket kapitalbas eller hänvisar till begreppet kapitalbas, skall uttrycket eller begreppet stå i överensstämmelse med den definition som ges i punkterna 2, 3 och 4 och artikel 35-38.

2. Med iakttagande av de begränsningar som föreskrivs i artikel 38 skall ett kreditinstituts icke-gruppbaseade kapitalbas utgöras av följande:

1) Kapital som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, dock med undantag för kumulativa preferensaktier.

2) Reserver som avses i artikel 23 i direktiv 86/635/EEG samt balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår. Medlemsstaterna får medge kreditinstitut att inräkna interimsoverskott redan innan stämmobeslut föreligger, dock endast om sådant överskott verifierats av de för revision ansvariga och förutsatt att de behöriga myndigheterna finner det styrkt att beloppet räknats fram enligt de principer som anges i direktiv 86/635/EEG och att det beräknats netto, efter avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar.

- 3) Sådana reserveringar för allmänna risker i bankrörelse som avses i artikel 38 i direktiv 86/635/EEG.
- 4) Uppskrivningsfond enligt artikel 33 i direktiv 78/660/EEG.
- 5) Värderingskonton som avses i artikel 37.2 i direktiv 86/635/EEG.
- 6) Övriga poster som avses i artikel 35.
- 7) Förpliktelser som gäller för medlemmar i kreditinstitut, bildade som kooperativa institut, och solidariska förpliktelser för låntagare hos vissa institut av sådan fondkaraktär som avses i artikel 36.1.
- 8) Kumulativa preferensaktier med bestämd löptid samt sådana skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning som avses i artikel 36.3. Avdrag för följande poster skall ske i enlighet med artikel 38:
- 9) Kreditinstituts innehav av egna aktier till bokföringsvärde.
- 10) Immateriella anläggningstillgångar som avses i artikel 4.9 (Tillgångar) i direktiv 86/635/EEG.
- 11) Reella förluster under löpande räkenskapsår.
- 12) Sådana ägarposter i andra kreditinstitut och finansiella institut som motsvarar mer än 10 % av dessa instituts kapital, samt fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana i artikel 35 nämnda instrument som ett kreditinstitut innehar hos andra kreditinstitut och finansiella institut, i vilka kreditinstitutet har en ägarandel som i varje enskilt fall motsvarar mer än 10 % av kapitalet. I fall då aktier i ett annat kreditinstitut eller finansiellt institut innehas tillfälligt, i syfte att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda institutet, får behörig tillsynsmyndighet bortse från denna bestämmelse.
- 13) Ägarposter i andra kreditinstitut och finansiella institut, motsvarande högst 10 % av respektive instituts kapital, fordringar med efterställd rätt till betalning samt sådana i artikel 35 nämnda instrument som ett kreditinstitut innehar hos andra kreditinstitut och finansiella institut än dem som avses i punkt 12 och som tillsammans överstiger 10 % av det egna institutets kapitalbas beräknad före avdrag för posterna enligt punkt 12 och denna punkt. Medlemsstaterna får förordna att moderföretag, som är föremål för gruppbaserad tillsyn, vid beräkning av den egna icke gruppbaserade kapitalbasen inte behöver göra avdrag för ägarposter i andra kreditinstitut eller finansiella institut som omfattas av sammanställningen. Denna bestämmelse skall gälla för alla tillsynsregler som harmoniserats genom gemenskapslagstiftning.

3. Kapitalbasbegreppet så som definierat i punkt 2.1-2.8 omfattar de flesta tänkbara poster och gränsvärden. Medlemsstaterna skall ha frihet att besluta i vad mån dessa poster skall användas, huruvida lägre gränsvärden skall gälla, samt huruvida avdrag skall ske för andra poster än dem som angivits i punkt 2.9-2.13. Medlemsstaterna skall dock eftersträva ökad enhetlighet i syfte att åstadkomma en gemensam definition av kapitalbasbegreppet. För att nå detta mål skall kommissionen senast den 1 januari 1996 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna artikel och artikel 35-39, i förekommande fall kompletterat med sådana förslag till ändringar som kommissionen finner erforderliga. Senast den 1 januari 1998 skall Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i fördragets artikel 251, och efter samråd med Ekonomiska och sociala kommittén, göra en översyn av definitionen av kapitalbasbegreppet, med en enhetligt tillämpad gemensam definition.

4. De poster som anges i punkt 2.1- 2.5 skall stå till ett kreditinstituts förfogande för obegränsad och omedelbar användning till täckning av risker eller förluster när sådana uppkommer. Beloppet skall anges netto efter avräkning av varje skattepålaga som kan förutses när beräkningen görs, eller vara vederbörligen justerat i förhållande till hur mycket skatten minskar det belopp som kan användas till täckning av risker eller förluster.

Artikel 35 - Övriga poster

1. Det av en medlemsstat använda kapitalbasbegreppet får innefatta även övriga poster, oavsett deras juridiska eller redovisningsmässiga benämningar, förutsatt att dessa har följande egenskaper:

a) De kan fritt nyttjas av kreditinstitutet till täckning av normala risker i bankrörelse i fall där förlust eller nedgång i kapitalet ännu inte har konstaterats.

b) De framgår av kreditinstitutet internredovisning.

c) Deras storlek är fastställd av kreditinstitutets verkställande ledning, är reviderad av fristående revisorer, tillkännagiven för de behöriga myndigheterna och underkastad deras tillsyn.

2. Värdepapper med obegränsad löptid och andra instrument kan också godtas som övriga poster om de uppfyller följande villkor:

a) De skall inte kunna återbetalas på innehavarens initiativ eller utan behörig myndighets förhandsgodkännande.

b) I låneavtalet skall kreditinstitutet tillförsäkras möjlighet att uppskjuta betalning av skuldräntan.

c) Långgivarens fordran på kreditinstitutet skall vara helt efterställd samtliga fordringar vars rätt till betalning ej är efterställd.

d) De handlingar, i vilka emissionsvillkoren anges, skall innehålla en bestämmelse om att skuld och obetald ränta skall kunna tas i anspråk till täckning av förluster, under det att kreditinstitutet skall medges möjlighet att fortsätta sin verksamhet.

e) Endast till fullo inbetalt belopp får medräknas. Härutöver får medräknas andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i artikel 34.2.8.

Artikel 36 - Övriga bestämmelser om kapitalbasen

1. Förpliktelser som gäller för medlemmar i kreditinstitut, bildade i form av kooperativa institut som avses i artikel 34.2.7, skall innebära ansvarighet för tecknat, ännu ej inbetalt kapital, samt skyldighet att utan rätt till återbetalning tillskjuta ytterligare medel när förlust uppkommit hos kreditinstitutet, i vilket fall det skall kunna krävas omedelbar inbetalning av sådana medel. Detsamma skall gälla i fråga om solidarisk ansvarighet som åvilar låntagare hos kreditinstitut av fondkaraktär. Alla sådana poster får medräknas i kapitalbasen i den utsträckning de enligt nationell lagstiftning kan ingå i kapitalbasen för ifrågavarande institut.

2. Medlemsstaterna får inte i offentliga kreditinstituts kapitalbas inräkna garantiförbindelser som staten eller lokala myndigheter utställt till sådana institut.

3. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får i kapitalbasen inräkna sådana kumulativa preferensaktier med begränsad löptid, som avses i artikel 34.2.8, samt sådana skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning som avses i samma bestämmelse, förutsatt att det föreligger bindande avtal, enligt vilket sådana förbindelser vid kreditinstitutets konkurs eller likvidation efterställs alla andra borgenärsfordringar och inte återbetalas förrän alla andra samtidigt utestående skulder har reglerats. Skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning måste även uppfylla följande villkor:

a) Endast till fullo inbetalda belopp får medräknas.

b) Lånen skall ha en ursprunglig löptid av minst fem år, varefter de får återbetalas, om löptiden inte är bestämd skall återbetalning kunna ske först efter fem års uppsägningstid, med mindre lånen inte längre anses ingå i kapitalbasen eller förhandsmedgivande av behöriga myndigheter är särskilt föreskrivet för förtida återbetalning. De behöriga myndigheterna får medge förtida återbetalning av sådana lån, förutsatt att begäran härom görs på emittentens initiativ och att ifrågavarande kreditinstituts soliditet därmed inte påverkas.

c) Den del till vilken de får inräknas som eget kapital skall gradvis minskas under i vart fall de senaste fem åren före förfallodagen.

d) Låneavtalet får inte innehålla någon bestämmelse om att skulden skall förfalla till betalning före avtalad förfalldag, under några andra särskilda omständigheter än då kreditinstitut är föremål för likvidation.

Artikel 37 - Beräkning av kapitalbasen på gruppbasis

1. När kapitalbasen beräknas på gruppbasis, skall gruppbaseerade belopp, hänförliga till poster som angivits i artikel 34.2, användas i enlighet med bestämmelserna i artikel 52-56. Dessutom får följande poster, i de fall de är kreditposter (negativa), betraktas som gruppbaseerade reserver vid beräkning av kapitalbasen.

- Minoritetsintressen som avses i artikel 21 i direktiv 83/349/EEG, då metoden för global integration tillämpas.
- Sådana differenser vid första sammanställning som avses i artiklarna 19, 30 och 31 i direktiv 83/349/EEG.
- Sådana omräkningsskillnader som avses i artikel 39.6 i direktiv 86/635/EEG.
- Skillnader som uppkommer då vissa ägarintressen beaktas i enlighet med den metod som anges i artikel 33 i direktiv 83/349/EEG.

2. När ovan nämnda poster är debetposter (positiva) skall avdrag ske för dem vid beräkning av den gruppbaseerade kapitalbasen.

Artikel 38 - Avdragsposter och gränsvärden

1. För de poster som avses i artikel 34.2.4-34.2.8 skall följande gränsvärden gälla:

- a) Summan av posterna enligt punkt 4-8 får inte överstiga 100 % av posterna enligt punkt 1 plus 2 och 3 minus 9, 10 och 11.
- b) Summan av posterna enligt punkt 7 och 8 får inte överstiga 50 % av posterna enligt punkt 1 plus 2 och 3 minus 9, 10 och 11.
- c) Summan av posterna enligt punkterna 12 och 13 skall dras ifrån summan av samtliga poster.

2. De behöriga myndigheterna får medge kreditinstitut att överskrida gränsvärdet enligt punkt 1 under förhållanden som är exceptionella och av tillfällig natur.

Artikel 39 - Styrkande inför behöriga myndigheter

Det skall nöjaktigt styrkas inför de behöriga myndigheterna att de i artiklarna 34.2, 34.3, 34.4 och 35-38 angivna villkoren har uppfyllts.

Avsnitt 2 - Kapitaltäckningsgrad

Artikel 40 - Allmänna principer

1. Kapitaltäckningsgraden uttrycker kapitalbasen, definierad i artikel 41, som en andel av samtliga tillgångar och poster utanför balansräkningen, riskjusterade i enlighet med artikel 42.

2. Kapitaltäckningsgraden för kreditinstitut, som är varken moderföretag, enligt artikel i direktiv 83/349/EEG, eller dotterföretag till sådana företag, skall beräknas individuellt.

3. Kapitaltäckningsgraden för kreditinstitut, som är moderföretag, skall beräknas på gruppbasis i enlighet med de metoder som anges i detta direktiv samt i direktiv 86/635/EEG.

4. Behöriga myndigheter med ansvar för auktorisation och tillsyn av kreditinstitut som är moderföretag, får kräva även underkonsoliderad eller okonsoliderad kapitaltäckning för moderföretaget och för vart och ett av dess dotterföretag som är föremål för auktorisation och tillsyn av myndigheten. Om en sådan övervakning beträffande den godtagbara fördelningen av kapital inom en bankkoncern inte sker, skall andra

åtgärder vidtas för ändamålet.

5. Om kreditinstitutens tillämpning av punkterna 2, 3 och 4 och artikel 52.8 och 52.9 inte föranleder något annat, skall behöriga myndigheter se till att kapitaltäckningsgraden beräknas minst två gånger per år, antingen självständigt av kreditinstitutet, som då skall till myndigheterna översända uppgifterna tillsammans med övrig begärd information, eller av de behöriga myndigheterna, med användning av uppgifter som tillhandahållits av kreditinstitutet.

6. Värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen skall ske i enlighet med direktiv 86/635/EEG.

Artikel 41 - Täljaren: kapitalbasen

Täljaren i kapitaltäckningsgraden skall utgöras av kapitalbasen, som den definieras i detta direktiv.

Artikel 42 - Nämnaren: riskjusterade tillgångar och poster utanför balansräkningen

1. Kreditrisken för tillgångsposter skall graderas efter en procentuell viktning, i enlighet med artiklarna 43 och 44, samt i undantagsfall artiklarna 45, 62 och 63. Balansräkningsvärdet skall sedan multipliceras med det relevanta vikttalet, varvid det riskjusterade värdet erhålls.

2. I fråga om sådana poster utanför balansräkningen som är uppräknade i bilaga II skall en beräkning i två steg företas, så som föreskrivs i artikel 43.2.

3. I fråga om sådana ränte- och valutakursrelaterade poster utanför balansräkningen som avses i artikel 43.3 skall de potentiella kostnaderna för att ersätta ett kontrakt i händelse av motpartens oförmåga till prestation beräknas med tillämpning av en av de två metoder som anges i bilaga III. Dessas kostnader skall multipliceras med de för motparten relevanta vikttalet som anges i artikel 43.1 förutom att vikttalet 100 % skall ersättas med vikttalet 50 % för att riskjusterade värden skall erhållas.

4. De sammantagna riskjusterade värdena för tillgångarna och de poster utanför balansräkningen som anges i punkterna 2 och 3, skall utgöra nämnaren i kapitaltäckningsgraden.

Artikel 43 - Riskviktning

1. Följande vikttalet skall åsättas olika kategorier av tillgångsposter, ehuru behöriga myndigheter får bestämma de högre vikttalet som de anser lämpliga:

a) Nollvikt

1. Inneliggande kassa och likvärdiga poster.

2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon A.

3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på Europeiska gemenskaperna.

4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av centralregeringar och centralbanker i zon A eller av Europeiska gemenskaperna.

5. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon B, gällande och refinansierade i låntagarens nationella valuta.

6. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av centralregeringar och centralbanker i zon B, gällande och refinansierade i den nationella valuta som är gemensam för garantigivaren och låntagaren.

7. Tillgångsposter för vilka det enligt behöriga myndigheters bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper, utgivna av centralregeringar eller centralbanker i zon A, eller av värdepapper utgivna av Europeiska gemenskaperna, eller genom insättning av kontanta medel hos det långgivande institutet, eller

genom depositionsbevis eller liknande instrument, utgivna och förvarade av detta institut.

b) 20 % vikt

1. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på EIB.
2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på multilaterala utvecklingsbanker.
3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av EIB.
4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av multilaterala utvecklingsbanker.
5. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionregeringar och lokala myndigheter i zon A, om annat inte följer av artikel 44.
6. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A, om annat inte följer av artikel 44.
7. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på kreditinstitut i zon A men som inte ingår i dessa instituts kapitalbas.
8. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid av högst ett år på kreditinstitut i zon B, dock inte värdepapper som utgivits av sådana institut och som får ingå i deras kapitalbas.
9. Tillgångsposter som direkt garanterats av kreditinstitut i zon A.
10. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid av högst ett år och som direkt garanterats av kreditinstitut i zon B.
11. Tillgångsposter för vilka det enligt behöriga myndigheters bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper, utgivna av Europeiska investeringsbanken eller av multilaterala utvecklingsbanker.
12. Likvida medel på väg att inflyta.

c) 50 % vikt

1. Lån som i enlighet med de behöriga myndigheternas bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet som är eller kommer att bli bebodd eller uthyrd av låntagaren. Lån som i enlighet med de behöriga myndigheternas bedömning är fullt ut säkrade genom aktier i sådana finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, i fall då bostäderna är eller kommer att bli bebodda eller uthyrda av låntagarna. "Värdepapper baserade på panträtt i fast egendom" vilka kan likställas med de lån som avses i första stycket i denna punkt eller i artikel 62.1, om de behöriga myndigheterna, med beaktande av gällande rätt i varje medlemsstat, anser att de är likvärdiga med hänsyn till graden av kreditrisk. Utan att detta påverkar de typer av värdepapper som kan omfattas av och uppfylla villkoren i detta stycke kan "värdepapper baserade på panträtt i fast egendom" omfatta instrument som avses i avsnitt B.1 a och b i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet(17). De behöriga myndigheterna skall särskilt försäkra sig om

i) att dessa värdepapper är fullt ut och direkt säkrade genom ett antal panträtter av samma typ som de som anges i första stycket eller i artikel 62.1 och som är helt säkra när dessa värdepapper utfärdas.

ii) att antingen investerare i värdepapper baserade på panträtt i fast egendom direkt eller i deras ställe en förvaltare eller befullmäktigad företrädare har en godtagbart prioriterad förmånsrätt i de underliggande pantförskrivna tillgångsposterna i proportion till deras innehav av värdepapper.

2. Förskottsbetalningar och upplupna intäkter. Dessa tillgångar skall, om kreditinstitut kan identifiera motparten i enlighet med direktiv 86/635/EEG, ges en för denne motsvarande vikt. Om han inte kan

identifieras skall 50 % vikt tillämpas.

d) 100 % vikt

1. Tillgångsposter som utgörs av andra fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon B än som är gällande och refinansierade i låntagarens nationella valuta.

2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionregeringar eller lokala myndigheter i zon B.

3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid överstigande ett år på kreditinstitut i zon B.

4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på icke-banksektorn i zon A och zon B.

5. Materiella anläggningstillgångar som avses i artikel 4.10 (Tillgångar) i direktiv 86/635/EEG.

6. Innehav av aktier, andelar och andra tillgångar som ingår i kapitalbasen för andra kreditinstitut och som inte har räknats av från det långivande institutets egen kapitalbas.

7. Alla övriga tillgångar utom sådana som har räknats av från kapitalbasen.

2. Poster utanför balansräkningen som inte omfattas av punkt 3 skall behandlas enligt följande. De skall först indelas i riskgrupper enligt bilaga II. Högriskposter skall tas upp till fulla värdet, medelriskposter till 50 % och medellågriskposter till 20 % medan lågriskposter skall tas upp till noll. I ett andra steg skall de på så sätt riskjusterade värdena för poster utanför balansräkningen multipliceras med de viktetal som skall tillämpas för respektive motparter, i enlighet med vad som sägs i punkt 1 och artikel 44. I fråga om avtal om försäljning och återköp och om rena terminsköp skall användas de viktetal som hänför sig till tillgångarna i fråga, och inte de som gäller för motparten. Den andel av kapitalet i Europeiska investeringsfonden som har tecknats men inte betalats in får tilldelas ett viktetal på 20 %.

3. De metoder som anges i bilaga III skall tillämpas på sådana poster utanför balansräkningen som är uppräknade i bilaga IV med undantag av

- kontrakt som handlas på erkända börser,

- valutakontrakt (utom kontrakt som gäller guld) med en ursprunglig löptid på fjorton kalenderdagar eller mindre.

Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter från tillämpningen av metoderna enligt bilaga III undanta OTC-kontrakt som clearats av clearingorganisationer som utgör rättslig motpart och vars deltagare alla dagligen ställer full säkerhet för den exponering de utsätter clearingorganisationen för, vilken säkerhet täcker både löpande exponering och eventuell framtida exponering. Berörda myndigheter måste vara övertygade om att den ställda säkerheten ger samma grad av skydd som säkerheter som uppfyller bestämmelserna i punkt 1 a.7 och att risken för att clearingorganisationens exponering överstiger marknadsvärdet på ställda säkerheter elimineras. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om hur de använder sig av denna möjlighet.

4. När poster utanför balansräkningen har direkt garanterats, skall posterna viktas så som om åtagandena gjorts för garantigivarens räkning och inte för motpartens. Ifall potentiella risker som uppkommit genom åtaganden utanför balansräkningen, enligt de behöriga myndigheternas bedömning har fullt ut säkrats genom någon av de tillgångsposter som godtagits som säkerhet i punkt 1 a.7 eller b.11, skall 0 eller 20 % vikt tillämpas, beroende på säkerhetens beskaffenhet. Medlemsstaterna får tillämpa ett viktetal på 50 % på poster utanför balansräkningen som utgör borgensåtaganden eller garantiförbindelser med karaktären av kreditsubstitut och som enligt behöriga myndigheters bedömning fullt ut säkras genom panträtt i fast egendom som uppfyller villkoren i punkt 1 c.1, under förutsättning att garanten har en direkt rätt till denna säkerhet.

5. När tillgångsposter och poster utanför balansräkningen har givits en lägre vikt till följd av att det ställts sådana direkta garantier eller säkerheter, som de behöriga myndigheterna finner betryggande, skall den lägre vikten gälla endast för den del som är garanterad eller fullt ut täckt av säkerheten.

Artikel 44 - Viktning av fordringar på medlemsstaternas regionregeringar och lokala myndigheter

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 43.1 b får medlemsstaterna fastställa 0 % vikt för egna regionregeringar och lokala myndigheter, om det i fråga om risker inte föreligger någon skillnad mellan fordringar på de senare och fordringar på centralregeringen, och detta på grund av att regionregeringarna och de lokala myndigheterna har befogenheter att inkräva offentlig uppbörd och att särskilda institutionella ordningar gäller med ändamål att minska risken för att någondera skall brista i fullgörande. En nollvikt som fastställts efter dessa kriterier skall tillämpas för fordringar på regionregeringarna och de lokala myndigheterna och på åtaganden utanför balansräkningen som gjorts för deras räkning, samt för fordringar på andra och åtaganden utanför balansräkningen som gjorts för andras räkning, då posterna garanterats av de nämnda regionregeringarna respektive myndigheterna, eller som enligt de behöriga myndigheternas bedömning, på ett betryggande sätt garanteras av säkerhet i form av värdepapper som har getts ut av dessa regionregeringar eller lokala myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall göra anmälan till kommissionen, om de finner en nollviktning befogad efter de kriterier som anges i punkt 1. Kommissionen skall vidarebefordra denna information. Övriga medlemsstater får ge kreditinstitut, som står under tillsyn av den egna statens behöriga myndigheter, möjlighet att tillämpa en nollvikt i fall då de företar affärer med regionregeringarna och de lokala myndigheterna i fråga eller då de innehar fordringar som är garanterade av de senare däri inbegripet säkerhet i form av värdepapper.

Artikel 45 - Övriga viktningar

1. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.1, tillämpa ett viktital på 20 % för tillgångsposter som, enligt de berörda behöriga myndigheternas bedömning, på ett betryggande sätt garanteras av säkerhet i form av värdepapper som har utgivits av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A, eller genom medel som har satts in hos andra kreditinstitut i zon A än det långivande institutet, eller genom depositionsbevis eller liknande instrument som dessa kreditinstitut har givit ut.

2. Medlemsstaterna får tillämpa 10 % vikt beträffande fordringar på institut som har specialiserat sig på verksamhet inom interbank- och statslånemarknader i hemlandsmedlemsstaten och som är föremål för ingående tillsyn av behöriga myndigheter, under förutsättning att det för sådana tillgångsposter, enligt den bedömning som hemlandets behöriga myndigheter gör, finns fullgod säkerhet i form av en kombination av sådana tillgångar som anges i artikel 43.1 a och b som av myndigheterna godtagits som betryggande säkerhet.

3. Medlemsstaterna skall göra anmälan till kommissionen om alla föreskrifter som utfärdas med stöd av punkterna 1 och 2 och om skälen för sådana föreskrifter. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till medlemsstaterna. Kommissionen skall periodvis undersöka effekterna av sådana föreskrifter för att säkerställa att de inte leder till några konkurrensstörningar.

Artikel 46 - Icke-kommersiella administrativa institutioner och företag

Vid tillämpning av artikel 43.1 b får de behöriga myndigheterna med regionregeringar och lokala myndigheter jämställa icke-kommersiella administrativa institutioner, som är ansvariga inför regionregeringar eller lokala myndigheter, samt icke-kommersiella företag som ägs av centralregeringar, regionregeringar eller lokala myndigheter eller av myndigheter som, enligt behöriga myndigheters bedömning, utövar samma myndighet som regionala och lokala myndigheter. Behöriga myndigheter får i begreppet regionregeringar och lokala myndigheter även räkna in kyrkor och religiösa samfund som har bildats som juridiska personer enligt offentlig rätt, om de har laglig rätt att uppbära skatt. I detta fall gäller emellertid inte den möjlighet som anges i artikel 44.

Artikel 47 - Kapitaltäckningsgradens nivå

1. Kreditinstitutet skall alltid ha en kapitaltäckningsgrad, så som definieras i artikel 40, om minst 8 %.

2. Bestämmelser i punkt 1 hindrar inte behöriga myndigheter från att föreskriva den högre minsta kapitaltäckningsgrad som de finner lämplig.

3. Om kapitaltäckningsgraden går ned under 8 % skall de behöriga myndigheterna se till att kreditinstitutet i fråga vidtar erforderliga åtgärder för att så snart som möjligt återställa kapitaltäckningsgraden till den lägsta nivå som föreskrivs.

Avsnitt 3 - Stora exponeringar

Artikel 48 - Rapportering av stora exponeringar

1. Ett kreditinstituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning skall anses som en större exponering när värdet uppgår till eller överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

2. Ett kreditinstitut skall rapportera alla sådana stora exponeringar som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna skall föreskriva att rapporteringen skall ske enligt en av följande metoder. De får bestämma vilken av metoderna som skall tillämpas.

- Rapportering av alla stora exponeringar minst en gång om året samt rapportering under året av alla nya stora exponeringar och alla ökning av befintliga exponeringar som uppgår till minst 20 procent i förhållande till den senaste rapporten.

- Rapportering av alla stora exponeringar minst fyra gånger om året.

3. Exponeringar som har undantagits enligt artikel 49.7 a-h behöver dock inte rapporteras på det sätt som föreskrivs i punkt 2. För sådana exponeringar som avses i artikel 49.7 e och i-s samt i artikel 49.8-49.10 får rapporteringen inskränkas till två gånger om året.

4. De behöriga myndigheterna skall kräva att varje kreditinstitut har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt lämpliga interna kontrollrutiner för att kunna identifiera och registrera alla stora exponeringar och senare ändringar av dessa i enlighet med definitionerna och kraven i detta direktiv och för att kunna övervaka dessa exponeringar mot bakgrund av kreditinstitutets egen strategi vad gäller exponeringar.

När ett kreditinstitut åberopar punkt 3, skall institutet bevara uppgifter om de skäl som åberopats i minst ett år efter det att det förhållande som föranledde undantaget inträffade, så att de behöriga myndigheterna kan fastställa om undantaget alltjämt är motiverat.

Artikel 49 - Begränsningar av stora exponeringar

1. Ett kreditinstitut får inte exponera sig gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning om värdet överstiger 25 procent av institutets kapitalbas.

2. När en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning är moderföretag eller dotterföretag till kreditinstitutet eller ett eller flera dotterföretag till moderföretaget, skall den procentsats som anges i punkt 1 minskas till 20 procent. Medlemsstaterna får dock undanta exponeringar gentemot sådana kunder från 20-procentsgränsen om de föreskriver särskild övervakning av sådana exponeringar genom andra åtgärder eller förfaranden. De skall i så fall underrätta kommissionen och Rådgivande bankrörelsekommittén om de åtgärderna eller förfarandena.

3. Ett kreditinstitut får inte göra stora exponeringar som sammanlagt överstiger 800 procent av institutets kapitalbas.

4. Medlemsstaterna får sätta lägre gränser än dem som anges i punkt 1-3.

5. Ett kreditinstitut skall vid varje tidpunkt iaktta de i punkt 1-3 föreskrivna gränserna för sina exponeringar. Om exponeringarna i undantagsfall överstiger dessa gränser skall detta förhållande utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna som, när omständigheterna föranleder det, får medge kreditinstitutet en viss tidsfrist inom vilken det skall se till att gränsvärdena iakttas.

6. Medlemsstaterna får från tillämpningen av punkt 1-3 helt eller delvis undanta exponeringar gentemot kreditinstitutets moderföretag, gentemot andra dotterföretag till moderföretaget eller gentemot egna

dotterföretag under förutsättning att dessa företag omfattas av sådan gruppbaserad tillsyn som kreditinstitutet självt är underkastat enligt detta direktiv eller av motsvarande regler i tredje land.

7. Medlemsstaterna får helt eller delvis undanta följande exponeringar från tillämpningen av punkt 1-3:

- a) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon A.
- b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på Europeiska gemenskaperna.
- c) Tillgångsposter som utgörs av fordringar för vilka centralregeringar eller centralbanker i zon A eller Europeiska gemenskaperna har lämnat uttryckliga garantier.
- d) Andra exponeringar gentemot centralregeringar eller centralbanker i zon A eller gentemot Europeiska gemenskaperna, eller exponeringar garanterade av dessa.
- e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot centralregeringar eller centralbanker i zon B om de är angivna i, och i förekommande fall finansierade i, låntagarnas nationella valuta.
- f) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper utgivna av centralregeringar eller centralbanker i zon A eller av Europeiska gemenskaperna eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter för vilka 0 procent vikt gäller beträffande soliditet enligt artikel 44.
- g) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av kontanta medel insatta hos det långivande institutet eller hos ett kreditinstitut som är moderföretag eller dotterföretag till det långivande institutet.
- h) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av depositionsbevis, utgivna av det långivande institutet eller av ett kreditinstitut som är moderföretag eller dotterföretag till detta och förvarade hos något av dem.
- i) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut med en löptid av högst ett år och som inte ingår i institutens kapitalbas.
- j) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut som inte är kreditinstitut men som uppfyller villkoren i artikel 45.2 och som har en löptid av högst ett år och för vilka det finns säkerhet enligt samma punkt.
- k) Växlar och andra liknande skuldebrev med en löptid av högst ett år och med underskrift av andra kreditinstitut.
- l) Sådana räntebärande värdepapper som avses i artikel 22.4 i direktiv 85/611/EEG.
- m) I avvaktan på en senare samordning, innehav i sådana försäkringsbolag som avses i artikel 51.3 upp till 40 procent av kapitalbasen i det kreditinstitut som förvärvar innehavet.
- n) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionala eller centrala kreditinstitut till vilka det långivande institutet är knutet genom en sammanslutning enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och som enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämnningar inom sammanslutningen.
- o) Exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av andra värdepapper än sådan som avses i f, under förutsättning att dessa värdepapper inte är utgivna av kreditinstitutet självt, dess moderföretag eller något av deras dotterföretag eller av den kund eller grupp av kunder exponeringen avser. De värdepapper som används som säkerhet skall värderas till marknadspris, ha ett värde som överstiger de exponeringar för vilka de utgör säkerhet och vara föremål för börshandel eller för omsättning och regelbunden notering på en marknad som upprätthålls genom erkänt yrkesmässiga aktörer. Vidare skall det enligt de behöriga myndigheternas bedömning, i den medlemsstat som utgör kreditinstitutets hemland vara möjligt att fastställa ett objektiva pris så att värdepapperens övervärde vid

varje tidpunkt kan fastställas. Det övervärde som erfordras skall utgöra 100 procent. Det skall dock utgöra 150 procent i fråga om aktier och 50 procent i fråga om räntebärande värdepapper utgivna av kreditinstitut, av regionala eller lokala myndigheter hos medlemsstaterna med undantag för dem som avses i artikel 44; och i fråga om räntebärande värdepapper av EIB och multilaterala utvecklingsbanker. Värdepapper som används som säkerhet får inte ingå i ett kreditinstituts kapitalbas.

p) Lån som i enlighet med de behöriga myndigheternas bedömning är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, och leasingavtal där uthyraren behåller full äganderätt till den uthyrda bostaden så länge förhyraren inte har utnyttjat sin köption, i bägge fallen upp till 50 procent av bostadsfastighetens värde. Värdet av egendomen skall beräknas på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna på grundval av stränga värderingsnormer som fastställts i lagar eller andra författningar. Värdering skall genomföras minst en gång om året. Vid tillämpningen av denna punkt skall med bostadsfastighet avses en fastighet som är eller kommer att bli bebodd eller uthyrd av låntagaren.

q) 50 procent av de medel- och lågriskposter utanför balansräkningen som avses i bilaga II.

r) Efter godkännande av de behöriga myndigheterna, andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar, varvid 20 procents vikt skall tillämpas på beloppet. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om denna möjlighet tas i anspråk för att säkerställa att den inte leder till snedvridning av konkurrensen.

s) De lågriskposter utanför balansräkningen som avses i bilaga II, om avtal har träffats med kunden eller kundgruppen i fråga om att exponeringar kan göras endast om det har konstaterats att det inte medför att de gränsvärden som är tillämpliga enligt punkt 1-3 överskrider.

8. Vid tillämpning av punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna tillämpa 20 procents vikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på medlemsstats regionala och lokala myndigheter och beträffande andra exponeringar gentemot eller garanterade av sådana myndigheter. Medlemsstaterna får dock reducera detta viktital till 0 procent enligt de villkor som fastställs i artikel 44.

9. Vid tillämpning av punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna tillämpa 20 procents vikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, om de har en löptid av mer än ett men högst tre år och 50 procents vikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på kreditinstitut om de har en löptid av mer än tre år, under förutsättning att obligationer har utgivits av ett kreditinstitut för de sist nämnda tillgångsposterna, och att dessa obligationer enligt de behöriga myndigheternas bedömning är föremål för omsättning på en marknad bestående av yrkesmässiga aktörer och dagligen noteras på denna marknad eller att de behöriga myndigheterna i det kreditinstituts hemland som har utgivit obligationerna har lämnat tillstånd till utgivandet. Dessa poster får inte under några omständigheter utgöra kapitalbas.

10. Med avvikelse från punkterna 7 i och 9 får medlemsstaterna tillämpa 20 procents vikt på tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, oavsett löptid.

11. När en exponering gentemot en kund garanterats av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part på de villkor som har fastställts i punkt 7 o får medlemsstaterna behandla exponeringen som om den hade ingåtts med denna tredje part i stället för med kunden

- om denna tredje part enligt de behöriga myndigheternas bedömning lämnat betryggande direkta och ovillkorliga garantier,

- om det för exponeringar som definierats i punkt 7 o finns säkerhet på villkor som där anges.

12. Senast den 1 januari 1999 skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen granska den behandling av interbankexponeringar som har föreskrivits i punkterna 7 i, 9 och 10. Rådet skall på förslag från kommissionen besluta om eventuella ändringar.

Artikel 50 - Tillsyn av stora exponeringar på gruppnivå och företagsnivå

1. Om ett kreditinstitut varken är moder- eller dotterföretag skall övervakningen av att de förpliktelser som följer av artiklarna 48 och 49 eller av någon annan gemenskapsbestämmelse inom detta område efterlevs utövas på företagsnivå.
2. I övriga fall skall övervakningen av att de förpliktelser som följer av artiklarna 48 och 49 eller av någon gemenskapsbestämmelse inom detta område efterlevs utövas på gruppnivå i enlighet med artikel 52-56.
3. Medlemsstaterna får avstå från att övervaka, individuellt eller på grundval av delsammanställning, att de förpliktelser som följer av artiklarna 48 och 49, eller av någon annan gemenskapsbestämmelse som är tillämplig inom detta område, efterlevs av ett kreditinstitut som i egenskap av moderföretag är underkastat övervakning på grundval av sammanställning, och av varje dotterföretag till ett sådant kreditinstitut som är föremål för deras tillståndsgivning och tillsyn och ingår i övervakning på grundval av sammanställning. Medlemsstaterna får även avstå från sådan övervakning om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat som kreditinstitutet, under förutsättning att detta företag är underkastat samma övervakning som gäller för kreditinstitutet. I de fall som avses i första och andra stycket skall åtgärder vidtas för att säkerställa en lämplig riskfördelning inom gruppen.

Avsnitt 4 - Kvalificerat innehav i företag utanför finansområdet

Artikel 51 - Begränsningar av kvalificerat innehav i icke-finansiella företag

1. Inget kreditinstitut får ha ett kvalificerat innehav, som motsvarar mer än 15 % av institutets kapitalbas, i ett företag som är varken ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut eller som driver sådan verksamhet som avses i artikel 43.2 f i direktiv 86/635/EEG.
2. Ett kreditinstituts sammantagna kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut, finansiella institut och företag som driver sådan verksamhet som avses i artikel 43.2 f i direktiv 86/635/EEG, får inte överstiga 60 % av institutets kapitalbas.
3. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa de gränstal som föreskrivs i punkterna 1 och 2 i fråga om innehav i sådana försäkringsbolag som definieras i direktiv 73/239/EEG(18) och direktiv 79/267/EEG(19).
4. Aktier eller andelar som tillfälligt innehas under tiden för finansiell rekonstruktion eller till skydd för verksamhet eller som ett normalt led i emissionsverksamhet eller i ett instituts namn för annans räkning skall inte räknas som kvalificerade innehav vid beräkning av de i punkterna 1 och 2 angivna gränstalen. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar enligt definitionen i artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG skall inte medräknas.
5. De gränstal som föreskrivits i punkterna 1 och 2 får överskridas endast under exceptionella förhållanden. I sådana fall skall behöriga myndigheter förelägga kreditinstitutet att antingen öka sin kapitalbas eller vidta andra likvärdiga åtgärder.
6. Medlemsstaterna får föreskriva att behöriga myndigheter inte skall tillämpa de i punkterna 1 och 2 angivna gränstalen, om det föreskrivs att 100 % av de belopp varmed kreditinstitutens kvalificerade innehav överskrider dessa gränstal måste täckas av egen kapitalbas och att avdrag för motsvarande del av kapitalbasen skall ske vid beräkning av kapitaltäckningsgraden. Om båda de gränstal som angivits i punkterna 1 och 2 överskridits, skall det större av de överskridna beloppen täckas av egen kapitalbas.

KAPITEL 3 - GRUPPBASERAD TILLSYN

Artikel 52 - Gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut

1. Ett kreditinstitut som är moderföretag till ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut eller som har ett ägarintresse i ett sådant institut skall, i den omfattning och på det sätt som föreskrivs i artikel 54, stå under tillsyn utövad på grundval av sammanställning av institutens finansiella ställning. Tillsynen skall minst omfatta de områden som anges i punkterna 5 och 6.

2. Ett kreditinstitut vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag skall, i den omfattning och på det sätt som föreskrivs i artikel 54, stå under tillsyn på grundval av sammanställning av institutets finansiella ställning med den som gäller för det finansiella holdingföretaget. Tillsynen skall minst omfatta de områden som anges i punkterna 5 och 6. Sammanställningen skall inte på något sätt anses innebära att de behöriga myndigheterna utövar någon tillsynsfunktion i förhållande till det enskilda finansiella holdingföretaget.

3. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheter som enligt artikel 53 har till uppgift att utöva den gruppbaseade tillsynen får besluta att undanta ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller tjänster knutna till bankverksamhet från reglerna om gruppbasead tillsyn när institutet eller företaget är ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas

- om företaget är beläget i ett tredje land där rättsliga hinder föreligger för överföring av nödvändig information,

- om företaget enligt de behöriga myndigheternas bedömning endast är av mindre betydelse med hänsyn till syftet med övervakningen av kreditinstitut och i samtliga fall om företagets totala balansomslutning uppgår till mindre än det lägsta av följande belopp: 10 miljoner euro eller 1 % av den totala balansomslutningen i moderföretaget eller i det företag som innehar ägarintresse; även om flera företag var för sig uppfyller dessa kriterier skall de omfattas av bestämmelserna om sammanställd redovisning om de tillsammans är av icke oväsentlig betydelse med hänsyn till det ovan nämnda syftet,

- om de behöriga myndigheter som har ansvar för den gruppbaseade tillsynen bedömer att sammanställning av den finansiella ställningen i företaget skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med den gruppbaseade tillsynen.

4. När en medlemsstats behöriga myndigheter beslutat undanta ett dotterkreditinstitut från reglerna om gruppbasead tillsyn i något av de fall som avses i punkt 3 andra och tredje strecksatsen, får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dotterkreditinstitutet är beläget begära information från moderföretaget som kan underlätta tillsynen över detta kreditinstitut.

5. Tillsyn vad gäller soliditet och uppfyllande av kapitaltäckningskrav för marknadsrisker samt kontroll av stora exponeringar skall utövas på grundval av sammanställning i enlighet med denna artikel och artikel 53-56. Medlemsstaterna skall när det är lämpligt besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag skall omfattas av bestämmelserna om gruppbasead tillsyn i enlighet med punkt 2. Kontrollen av att de gränser som anges i artikel 51.1 och 51.2 inte överskrids skall utövas genom tillsyn och övervakning på grundval av sammanställning eller kvotsammanställning av kreditinstituts finansiella ställning.

6. De behöriga myndigheterna skall se till att det i alla företag, som omfattas av sådan gruppbasead tillsyn som utövas över ett kreditinstitut med tillämpning av punkterna 1 och 2, finns tillfredsställande interna kontrollrutiner för att ta fram den information som kan vara av betydelse för att uppnå syftet med gruppbasead tillsyn.

7. Utan att detta påverkar tillämpningen av speciella bestämmelser i andra direktiv får medlemsstaterna avstå från att tillämpa reglerna i punkt 5, genom kvotsammanställning eller individuellt, på ett kreditinstitut som i egenskap av moderföretag är underkastat gruppbasead tillsyn och på varje dotterföretag till ett sådant kreditinstitut, under förutsättning att dotterföretaget är föremål för deras auktorisation och står under deras tillsyn samt ingår i den gruppbaseade tillsynen över moderföretaget. Samma möjlighet till undantag gäller när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag som har huvudkontor i samma medlemsstat som kreditinstitutet, under förutsättning att det är underkastat samma tillsyn som den som gäller för kreditinstitutet, i synnerhet såvitt avser reglerna i punkt 5. I båda de fall som avses i första stycket måste åtgärder vidtas för att säkerställa en lämplig fördelning av kapitalet inom bankgruppen. Om de behöriga myndigheterna tillämpar dessa regler individuellt på ett sådant kreditinstitut får de tillämpa bestämmelsen i artikel 34.2 sista stycket vid beräkning av kapitalbasen.

8. Om ett kreditinstitut vars moderföretag är ett kreditinstitut är beläget i en annan medlemsstat och har beviljats auktorisation där, skall de behöriga myndigheter som har beviljat auktorisationen tillämpa reglerna

i punkt 5 individuellt på kreditinstitutet, eller i förekommande fall på grundval av delsammanställning.

9. Trots vad som föreskrivs i punkt 8 får de behöriga myndigheter som auktoriserat ett dotterföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut, genom bilaterala avtal delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. Kommissionen skall hållas underrättad om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. Den skall vidarebefordra sådan information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och till rådgivande bankrörelsekommittén.

10. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheter som har ansvaret för den gruppbaseade tillsynen kan inhämta sådan information som avses i artikel 55, från dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbasead tillsyn. I sådana fall skall reglerna i samma artikel om överföring och kontroll av information gälla.

Artikel 53 - Behöriga myndigheter med ansvar för gruppbasead tillsyn

1. Om moderföretaget är ett kreditinstitut skall den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation enligt artikel 4.

2. Om ett kreditinstituts moderföretag är ett finansiellt holdingföretag skall den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat kreditinstitutet auktorisation enligt artikel 4. När kreditinstitut som beviljats auktorisation i två eller flera medlemsstater har samma finansiella holdingföretag som moderföretag, skall dock den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget etablerades. Om det finansiella holdingföretaget inte har något dotterkreditinstitut som beviljats auktorisation i den medlemsstat där holdingföretaget etablerades, skall de behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater (inklusive de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget etablerades) söka träffa överenskommelse om vilken av dessa myndigheter som skall utöva den gruppbaseade tillsynen. I avsaknad av sådan överenskommelse skall den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat det kreditinstitut som har den största balansomslutningen auktorisation. Om flera kreditinstitut har lika stor balansomslutning skall den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som först beviljade sådan auktorisation som avses i artikel 4.

3. De behöriga myndigheter som berörs får efter gemensam överenskommelse avstå från att tillämpa reglerna i punkt 2 första och andra styckena.

4. De överenskommelser som avses i punkt 2 tredje stycket och punkt 3 skall innehålla bestämmelser om samarbete och överföring av sådan information som behövs för att syftet med den gruppbaseade tillsynen skall kunna uppnås.

5. Om en medlemsstat har mer än en behörig myndighet som har befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut, skall medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att en samordning mellan dessa myndigheter skall etableras.

Artikel 54 - Sammanställningens form och omfattning

1. De behöriga myndigheter som är ansvariga för den gruppbaseade tillsynen skall för att utöva tillsynen kräva fullständig sammanställning av alla kreditinstitut och finansiella institut som är dotterföretag. Dock får sammanställning på proportionell grund föreskrivas i de fall där, enligt de behöriga myndigheternas bedömning, moderföretagets ansvar är begränsat till moderföretagets andel av kapitalet i dotterföretaget med hänsyn till det ansvar som åvilar andra aktieägare, andelsägare eller medlemmar med tillfredsställande soliditet. Övriga aktieägares, andelsägares och medlemmars ansvar skall klart fastställas, om så erfordras genom formella, undertecknade förbindelser.

2. De behöriga myndigheter som är ansvariga för utövandet av den gruppbaseade tillsynen skall för detta ändamål kräva sammanställning på proportionell grund av ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut, som leds av ett företag som omfattas av sammanställningen jämte ett eller flera företag som inte omfattas av sammanställningen när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapital som de

innehär.

3. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som anges i punkterna 1 och 2, skall de behöriga myndigheterna bestämma om och hur sammanställning skall ske. De får tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av denna metod skall dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

4. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3, skall de behöriga myndigheterna bestämma om och hur sammanställning skall ske i följande fall:

- De behöriga myndigheterna bedömer att ett kreditinstitut, utan att institutet innehär ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar, utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera kreditinstitut eller finansiella institut.

- Två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

- Två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut har en förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganisation som till övervägande del består av samma personer. De behöriga myndigheterna får tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 83/349/EEG skall användas. Tillämpning av denna metod skall dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbasead tillsyn.

5. När gruppbasead tillsyn skall utövas enligt artikel 52.1 och 52.2 skall företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet tas med i sammanställningen i de fall och i enlighet med de metoder som anges i punkt 1-4 i denna artikel.

Artikel 55 - Information som skall tillhandahållas av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag

1. I avvaktan på vidare samordning av metoderna för sammanställd redovisning, skall medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheter som har ansvar för auktorisation och tillsyn över ett eller flera kreditinstitut vars moderföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet, skall kräva att moderföretaget och dotterföretagen lämnar sådan information som kan vara av betydelse för tillsynen över dotterkreditinstituten. De behöriga myndigheterna kan inhämta informationen antingen direkt från moderföretaget och dotterföretagen eller via dotterkreditinstituten.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att deras behöriga myndigheter antingen själva eller genom externa granskare, kan företa inspektion på platsen för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är ett försäkringsföretag, får också det förfarande som avses i artikel 56.4 användas. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är beläget i en annan medlemsstat än dotterkreditinstitutet, skall kontroll av uppgifter företas på platsen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 56.7.

Artikel 56 - Åtgärder för att underlätta den gruppbaseade tillsynen

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det inte finns några rättsliga hinder för företag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen, holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag samt dotterföretag som avses i artikel 52.10 att sinsemellan utbyta information som är av betydelse för tillsyn i enlighet med artikel 52-55 och denna artikel.

2. När ett moderföretag och något av dess dotterkreditinstitut är belägna i olika medlemsstater skall de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna utbyta information som är av betydelse för att möjliggöra eller underlätta gruppbasead tillsyn. Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där moderföretaget är beläget inte själva utövar gruppbasead tillsyn enligt artikel 53, kan de anmodas av de behöriga myndigheter som har ansvar för sådan tillsyn att från moderföretaget begära information som är av betydelse för den gruppbaseade tillsynen och att överföra informationen till myndigheterna i fråga.

3. Medlemsstaterna skall tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i punkt 2, varvid skall gälla att inhämtande av eller förfogande över information avseende finansiella holdingföretag, finansiella institut eller företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet, inte på något sätt skall anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att ha en tillsynsfunktion i förhållande till dessa enskilda institut eller företag. På liknande sätt skall medlemsstaterna tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i artikel 55, varvid skall gälla att inhämtande av eller förfogande över information inte på något sätt skall anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon tillsynsfunktion i förhållande till holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag som inte är kreditinstitut eller till sådana dotterföretag som avses i artikel 52.10.

4. Om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet kontrollerar ett eller flera dotterföretag som är försäkringsföretag eller andra företag som tillhandahåller investeringstjänster som fordrar auktorisation, skall de behöriga myndigheterna och de myndigheter som bemyndigats att utöva den offentliga tillsynen över försäkringsföretag eller över andra företag som tillhandahåller investeringstjänster ha ett nära samarbete. Utan att detta påverkar respektive myndighets ansvar skall dessa myndigheter förse varandra med all information som är ägnad att underlätta deras uppgift och tillåta tillsyn över verksamheten och den finansiella ställningen i de företag över vilka de utövar tillsyn.

5. Beträffande information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och i synnerhet beträffande sådant utbyte av information mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv skall tystnadsplikt gälla i enlighet med artikel 30.

6. De behöriga myndigheter som har ansvar för gruppbaserad tillsyn skall upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag som anges i artikel 52.2. Dessa förteckningar skall överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och till kommissionen.

7. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av detta direktiv i ett särskilt fall önskar kontrollera uppgifter om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett dotterföretag som avses i artikel 55 eller ett dotterföretag som avses i artikel 52.10 och institutet eller företaget är beläget i en annan medlemsstat, skall de hos de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten begära att sådan kontroll företas. De myndigheter som erhållit en sådan framställning skall inom ramen för sina befogenheter efterkomma denna, antingen genom att själva utföra kontrollen eller genom att tillåta att de myndigheter som begärt kontrollen utför den, eller genom att tillåta en revisor eller expert att utföra den.

8. Utan att detta påverkar tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser skall medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder, som syftar till att stoppa konstaterade överträdelser eller avlägsna orsakerna till sådana överträdelser, kan vidtas mot finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ansvariga ledning för överträdelser av lagar eller andra författningar som antagits för genomförandet av artikel 52-55 och denna artikel. I vissa fall kan sådana åtgärder kräva domstolsprövning. De behöriga myndigheterna skall ha ett nära samarbete för att säkerställa att åtgärderna leder till önskat resultat, särskilt när den centrala förvaltningen eller den centrala ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet inte är placerad vid företagets huvudkontor.

AVDELNING VI - RÅDGIVANDE BANKRÖRELSEKOMMITTÉ

Artikel 57 - Bankrörelsekommitténs sammansättning och funktion

1. En rådgivande bankrörelsekommitté för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall inrättas vid sidan av kommissionen.

2. Den rådgivande bankrörelsekommittén skall ha till uppgift att biträda kommissionen i dess arbete att tillförsäkra ett korrekt genomförande av detta direktiv. Den skall vidare fullgöra andra uppgifter som föreskrivs i detta direktiv och bistå kommissionen vid förberedelse av nya förslag till rådet angående ytterligare samordning inom kreditinstitutens område.

3. Den rådgivande bankrörelsekommittén får inte befatta sig med konkreta problem som rör enskilda kreditinstitut.
4. I den rådgivande bankrörelsekommittén skall ingå högst tre representanter för varje medlemsstat och för kommissionen. Representanterna får, efter medgivande av kommittén för varje enskilt tillfälle, åtföljas av rådgivare. Kommittén får också inbjuda kvalificerade personer och experter att delta vid sammanträden. Sekretariat skall tillhandahållas av kommissionen.
5. Den rådgivande bankrörelsekommittén skall anta sin arbetsordning och utse en av medlemsstaternas representanter till ordförande. Kommittén skall sammanträda regelbundet och i övrigt så snart det är påkallat. Kommissionen får, om den bedömer att förhållandena kräver det, anmoda kommittén att hålla brådskande möten.
6. Vad som avhandlas och beslutas i den rådgivande bankrörelsekommittén skall vara underkastat sekretess, om kommittén inte beslutar annorlunda.

Artikel 58 - Granskning av auktorisationsvillkoren

Den rådgivande bankrörelsekommittén skall granska innehållet i de villkorsföreskrifter som behöriga myndigheter utformar i enlighet med artiklarna 5.1 och 6.1, andra villkor som gäller i medlemsstaterna samt den information som skall ingå i ovan nämnda verksamhetsplan, och skall då det är påkallat lämna kommissionen förslag beträffande närmare samordning.

Artikel 59 - Beräkningsmetoder

1. I avvaktan på ytterligare samordning skall de behöriga myndigheterna, för uppföljande kontroll och när det i övrigt, utöver koefficienter som redan tillämpas av dem införa relationstal mellan kreditinstitutens olika tillgångar och/eller skulder, detta för att möjliggöra fortlöpande övervakning av institutens soliditet och likviditet samt andra omständigheter till skydd för sparmedel. För detta ändamål skall den rådgivande bankrörelsekommittén bestämma de olika faktorerna för sådana relationstal, som avses i första stycket, och fastställa metoden för beräkning av talen. Den rådgivande bankrörelsekommittén skall, då det bedöms lämpligt, inhämta ledning i tekniskt samråd mellan de myndigheter som utövar tillsyn över berörda kategorier av institut.
2. Relationstal som fastställts att gälla med stöd av punkt 1 skall beräknas minst var sjätte månad.
3. Den rådgivande bankrörelsekommittén skall studera resultaten av analyser som utifrån beräkningar enligt punkt 2, utförs av de tillsynsmyndigheter som avses i punkt 1 tredje stycket.
4. Den rådgivande bankrörelsekommittén får lämna förslag till kommissionen angående samordning av de koefficienter som används i medlemsstaterna.

AVDELNING VII - VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER

Artikel 60 - Tekniska anpassningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen, vad gäller kapitalbasen, av den rapport som avses i artikel 34.3, andra stycket, skall tekniska anpassningar i följande avseenden antas i den ordning som föreskrivs i punkt 2:
 - Förtydligande av definitionerna i syfte att, vid tillämpningen av detta direktiv, beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna.
 - Förtydligande av definitionen för att en enhetlig tillämpning inom hela gemenskapen av detta direktiv skall säkerställas.
 - Anpassning av terminologin och definitionerna till senare rättsakter angående kreditinstitut och därmed sammanhängande frågor.

- Definitionen av zon A i artikel 1.14.
- Definitionen av multilaterala utvecklingsbanker i artikel 1.19.
- Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 5, betingade av utvecklingen på de ekonomiska och monetära områdena.
- Utvidgning av innehållet i den förteckning som avses i artiklarna 18 och 19 och som är intagen i bilaga I, eller anpassningar av den terminologi som använts i förteckningen, allt i den mån detta är motiverat av utvecklingen inom de finansiella marknaderna.
- Områden inom vilka behöriga myndigheter skall utbyta information som uppges i artikel 28.
- Ändringar av definitioner av tillgångar uppräknade i artikel 43, för att utvecklingen inom kapitalmarknaderna skall kunna beaktas.
- Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna 2 och 4, samt behandlingen av dem vid beräkning av kapitaltäckningsgrad som uppges i artiklarna 42, 43 och 44 och i bilaga III.
- En tidsbegränsad minskning av den minsta kapitaltäckningsgrad som föreskrivs i artikel 47 eller av viktningar som föreskrivs i artikel 43, för att särskilda omständigheter skall kunna beaktas.
- Förtydligande av de undantag som föreskrivs i artikel 49.5-49.10.

2. Kommissionen skall biträdas av en kommitté. När det hänvisas till denna punkt, skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

AVDELNING VIII - ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1 - ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 61 - Övergångsbestämmelser vad beträffar artikel 36

Danmark får medge hypotekskreditinstitut, som före den 1 januari 1990 var organiserade som kooperativa institut eller fonder och som har ombildats till aktiebolag, att fortsätta att i kapitalbasen med nedan angivna begränsningar, inräkna sådana solidariska förpliktelser från medlemmar eller från låntagare som avses i artikel 36.1, när anspråk mot dem behandlas som solidariska förpliktelser:

- a) Beräkningsunderlaget för låntagares solidariska förpliktelser skall utgöra summan av de poster som anges i artikel 34.2.1 och 34.2.2, med avdrag för de poster som anges i artikel 34.2.9, 34.2.10 och 34.2.11.
- b) Beräkningsunderlaget den 1 januari 1991 eller, om ombildning sker senare, vid tidpunkten för ombildningen, skall utgöra det maximala beräkningsunderlaget. Beräkningsunderlaget får aldrig överstiga det maximala beräkningsunderlaget.
- c) Det maximala beräkningsunderlaget skall från och med den 1 januari 1997 minskas med hälften av det nya kapital som inflyter vid nya emissioner och som är sådant kapital som avses i artikel 34.2.1 och har tecknats och inbetalats efter den dagen.
- d) Det högsta belopp i kapitalbasen för förpliktelser med solidarisk ansvarighet får aldrig överstiga
 - 50 % år 1991 och år 1992,
 - 45 % år 1993 och år 1994,
 - 40 % år 1995 och år 1996,
 - 35 % år 1997,
 - 30 % år 1998,
 - 20 % år 1999,
 - 10 % år 2000

och

0 % efter den 1 januari år 2001,
av beräkningsunderlaget.

Artikel 62 - Övergångsbestämmelser vad beträffar artikel 43

1. Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt i fråga om lån som enligt dessa myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i kontorsbyggnader eller företagslokaler för olika ändamål belägna på de medlemsstaters territorier inom vilka 50 % riskvikt tillåts, under förutsättning av följande:

i) 50 % riskvikt skall tillämpas på den del av lånet som inte överstiger en gräns som beräknas enligt antingen a eller b nedan.

a) 50 % av ifrågavarande fastighets marknadsvärde. Fastighetens marknadsvärde skall beräknas av två oberoende värderingsmän som gör självständiga bedömningar vid tiden för lånets beviljande. Lånet skall baseras på det lägre av de båda värderingarna. Fastigheten skall omvärderas minst en gång om året av en värderingsman. För lån som inte överstiger 1 miljon euro och 5 % av kreditinstitutets kapitalbas skall fastigheten omvärderas av en värderingsman minst vart tredje år.

b) 50 % av fastighetens marknadsvärde eller 60 % av pantlånevärde beroende på vilket av dem som är lägst, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärde genom lagar eller andra föreskrifter. Pantlånevärde skall definieras som fastighetens värde som det har fastställts av en värderingsman som gjort en försiktig bedömning av möjligheterna av en framtida försäljning av fastigheten genom att beakta långsiktigt hållbara aspekter på fastigheten, normala och lokala marknadsvillkor, nuvarande användning och annan lämplig användning av fastigheten. Spekulative faktorer skall inte tas med i bedömningen av pantlånevärde. Pantlånevärde skall dokumenteras på ett klart och tydligt sätt. Minst vart tredje år, eller om marknaden faller mer än 10 %, skall pantlånevärde och särskilt de underliggande antagandena om utvecklingen av den relevanta marknaden bedömas på nytt. I både fall a och fall b skall "marknadsvärde" definieras som det pris som fastigheten skulle kunna säljas till genom ett privaträttsligt kontrakt mellan en villig säljare och en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen under antagandet att fastigheten kan bjudas ut till försäljning på den öppna marknaden, att marknadsförhållandena medger en överlåtelse i god ordning och att, med tanke på fastighetens beskaffenhet, en normal tidsperiod kan avsättas för att förhandla om försäljningen.

ii) 100 % riskvikt skall tillämpas på den del av lånet som överstiger de gränser som fastställts i i.

iii) Fastigheten måste antingen användas eller uthyras av ägaren. Det första stycket skall inte hindra en medlemsstats behöriga myndigheter som tillämpar en högre riskvikt inom sitt territorium att, på ovanstående villkor, tillåta att 50 % riskvikt tillämpas på detta slag av utlåning på de medlemsstaters territorier där 50 % riskvikt är tillåten. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt på de lån som är utestående den 21 juli 2000 under förutsättning att villkoren i denna artikel är uppfyllda. I detta fall skall fastigheten värderas enligt ovan fastställda bedömningskriterier senast den 21 juli 2003. För lån som beviljas före den 31 december 2006 skall 50 % riskvikt tillämpas tills lånet löper ut om kreditinstitut är skyldigt att iakttä avtalsvillkoren. Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter även tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt på den del av lånen som enligt dessa myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom aktier i finländska bostadsbolag vars verksamhet regleras av den finländska bostadsaktiebolagslagen från 1991 eller motsvarande lagstiftning som senare kan komma att antas, under förutsättning att villkoren i denna punkt är uppfyllda. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur de tillämpar denna punkt.

2. Medlemsstaterna får tillämpa 50 % riskvikt för transaktioner om leasing av fast egendom som ingås före den 31 december 2006 och gäller egendom som skall användas för näringsändamål i det land där huvudkontoret finns, och då tillämpliga lagar och andra författningar tillförsäkras leasegivaren full äganderätt till den uthyrda egendomen fram till dess leasetagaren utnyttjar sin rätt att köpa den. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur de tillämpar denna punkt.

3. Artikel 43.3 skall inte påverka de behöriga myndigheternas godkännande av bilaterala avtal om novation vilka har ingåtts vad beträffar

- Belgien, före den 23 april 1996
- Danmark, före den 1 juni 1996
- Tyskland, före den 30 oktober 1996
- Grekland, före den 27 mars 1997
- Spanien, före den 7 januari 1997
- Frankrike, före den 30 maj 1996
- Irland, före den 27 juni 1996
- Italien, före den 30 juli 1996
- Luxemburg, före den 29 maj 1996
- Nederländerna, före den 1 juli 1996
- Österrike, före den 30 december 1996
- Portugal, före den 15 januari 1997
- Finland, före den 21 augusti 1996
- Sverige, före den 1 juni 1996
- Förenade kungariket, före den 30 april 1996

Artikel 63 - Övergångsbestämmelser vad beträffar artikel 47

1. Ett kreditinstitut, vars lägsta kapitaltäckningsgrad den 1 januari 1991 inte nått upp till 8 % så som föreskrivs i artikel 47.1, skall göra en stegvis anpassning till den nivån. Innan detta mål har nåtts får institutet inte låta kapitaltäckningsgraden gå ned under redan uppnådd nivå. De variationer som likväl uppstår bör vara tillfälliga och de behöriga myndigheterna bör underrättas om orsakerna.

2. För en tid av högst fem år, räknat från den 1 januari 1993, får medlemsstaterna bestämma en vikt om 10 % för sådana obligationer som definieras i artikel 22.4 i direktiv 85/611/EEG, och tillämpa denna vikt för kreditinstitut när och om staterna anser det nödvändigt för att undvika allvarliga störningar i sina marknader. Sådana undantag skall inrapporteras till kommissionen.

3. För en tid av högst sju år räknat från den 1 januari 1993 skall artikel 47.1 inte gälla för "Agricultural Bank of Greece". Denna skall dock, med tillämpning av den metod som angivits i punkt 1, göra en stegvis anpassning till den nivå som föreskrivs i artikel 47.1.

Artikel 64 - Övergångsbestämmelser vad beträffar artikel 49

1. Har ett kreditinstitut den 5 februari 1993 redan gjort en eller flera exponeringar som antingen överstiger gränsvärdena för stora exponeringar eller för de sammanlagda stora exponeringar som fastställs i artikel 49, skall de behöriga myndigheterna kräva att kreditinstitutet vidtar åtgärder för att nedbringa exponeringarna så att de rymms inom de gränser som fastställs i artikel 49.

2. Det förfarande varigenom exponeringen eller exponeringarna på så sätt nedbringas skall utformas, antas, tillämpas och slutföras inom en tidsfrist som de behöriga myndigheterna finner vara förenlig med principen om sund förvaltning och rättvis konkurrens. De behöriga myndigheterna skall underrätta kommissionen och

rådgivande bankrörelsekommittén om den tidsplan som bestämts för det allmänna förfarandet.

3. Ett kreditinstitut får inte vidta några åtgärder som skulle medföra att de exponeringar som avses i punkt 1 överskrider den nivå de hade den 5 februari 1993.

4. Den tidsfrist som är tillämplig enligt punkt 2 skall löpa ut senast den 31 december 2001. Exponeringar med längre löptid och för kreditinstitutet bindande avtalsvillkor får bibehållas till förfallodagen.

5. Till och med den 31 december 1998 får medlemsstaterna höja den gräns som fastställts i artikel 49.1 till 40 procent och den som fastställts i artikel 49.2 till 30 procent. I sådana fall skall, med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 1-4, tidsfristen för att reducera befintliga exponeringar vid slutet av denna period till de nivåer som föreskrivs i artikel 49 löpa ut den 31 december 2001.

6. I fråga om kreditinstitut vars kapitalbas inte överstiger 7 miljoner euro, och endast i fråga om dessa, får medlemsstaterna förlänga de tidsfrister som har fastställts i punkt 5 med fem år. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet skall vidta åtgärder för att förhindra snedvridning av konkurrensen och underrätta kommissionen och rådgivande bankrörelsekommittén om detta.

7. I de fall som avses i punkterna 5 och 6 får ett engagemang anses som större exponering om dess värde uppgår till eller överstiger 15 procent av kapitalbasen.

8. Till och med 31 december 2001 får medlemsstaterna i stället för den rapportering som föreskrivs i artikel 48.2 andra strecksatsen föreskriva rapportering minst två gånger om året.

9. Medlemsstaterna får helt eller delvis avstå från att tillämpa artikel 49.1, 49.2 och 49.3 på exponeringar som utgörs av sådana lån säkrade genom panträtt som avses i artikel 62.1 och som har lämnats före den 12 januari 2002 samt på sådana avtal om leasing av fast egendom som avses i artikel 62.2 och som har ingåtts före den 1 januari 2002, i båda fallen upp till 50 procent av värdet av egendomen i fråga. Detsamma gäller lån som i enlighet med behöriga myndigheters godkännande är säkrade genom aktier i sådana finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, i fall då lånen liknar de lån mot panträtt i fast egendom som avses i första stycket.

Artikel 65 - Övergångsbestämmelser vad beträffar artikel 51

Kreditinstitut som den 1 januari 1993 överskred de i artikel 51.1 och 51.2 föreskrivna gränstalen skall senast den 1 januari 2003 anpassa sitt ägande till gränstalen.

KAPITEL 2 - SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 66 - Information till kommissionen

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de viktigaste lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 67 - Upphävda direktiv

1. Direktiven 73/183/EEG, 77/780/EEG, 89/299/EEG, 89/646/EEG, 89/647/EEG, 92/30/EEG och 92/121/EEG, i deras genom direktiven i bilaga V, del A ändrade lydelse, upphävs utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande som anges i bilaga V del B.

2. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

Artikel 68 - Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 69 - Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 mars 2000.

På Europaparlamentets vägnar
N. Fontaine
Ordförande

På rådets vägnar
J. Gama
Ordförande

- (1) EGT C 157, 25.5.1998, s. 13.
- (2) Europaparlamentets yttrande av den 18 januari 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 13 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).
- (3) EGT L 194, 16.7.1973, s. 1.
- (4) EGT L 322, 17.12.1977, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/33/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 29).
- (5) EGT L 124, 5.5.1989, s. 16. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/30/EEG (EGT L 110, 28.4.1992, s. 52).
- (6) EGT L 386, 30.12.1989, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).
- (7) EGT L 386, 30.12.1989, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/33/EG.
- (8) EGT L 110, 28.4.1992, s. 52.
- (9) EGT L 29, 5.2.1993, s. 1. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.
- (10) EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.
- (11) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60).
- (12) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
- (13) Rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag (EGT L 348, 17.12.1988, s. 62).
- (14) Rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 44.2 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper (EGT L 126, 15.5.1984, s. 20).
- (15) Rådets fjärde direktiv (78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 44.2 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 14.8.1978, s. 11). Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/60/EG (EGT L 62, 26.6.1999, s. 65).
- (16) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för lokala investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).
- (17) Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/9/EG (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).
- (18) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.) Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.
- (19) Rådet första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (EGT L 63, 13.3.1979, s. 1.) Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM SKALL VARA FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel
2. Utlåning(1)
3. Finansiell leasing
4. Betalningsförmedling
5. Utställande och administration av betalningsmedel (t.ex. kreditkort, resecheckar och bankväxlar)
6. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet
7. Handel för egen eller kunders räkning med
 - a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, depåbevis m.m.),
 - b) utländsk valuta,
 - c) finansiella terminer och optioner,
 - d) valuta- och ränteinstrument,
 - e) överlåtbara värdepapper.
8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållande av tjänster i samband därmed
9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv
10. Penningmarknadsmäkling
11. Portföljförvaltning och -rådgivning
12. Förvaring och förvaltning av värdepapper
13. Kreditupplysningstjänster
14. Bankfackstjänster

(1) Omfattande bland annat

- konsumentkrediter,
- hypotekskrediter,
- factoring, med eller utan regress,
- finansiering av handelskrediter (inklusive "forfaiting").

BILAGA II

KLASSIFICERING AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Högrisk:

- Garantier knutna till kreditgivning.
- Egna acceptor.
- Endosserade växlar, för vilka inget annat kreditinstitut bär växelansvar.
- Transaktioner med regress.
- Oåterkalleliga kreditlöften med karaktär av kreditsubstitut.
- Tillgångar som förvärvats genom rena terminskontrakt.
- Avtalad utlåning på termin (forward forward deposits).
- Obetald del av betalning för aktier och andra värdepapper.
- Andra poster av högrisktyp.

Medelrisk:

- Remburser, öppnade och bekräftade (se även medel-lågrisk).
- Garanti- och ansvarsförbindelser (däribland anbuds-, fullgörande-, tull- och skattegarantier) samt garantiförbindelser som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Sådana avtal om försäljning och återköp som definierats i artikel 12.3 och 12.5 direktiv 86/635/EEG.
- Oåterkalleliga kreditlöften som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper, eller att utfärda garantier eller acceptor) med en ursprunglig giltighetstid av mer än ett år.
- note issuance facilities (NIF:s) och revolving underwriting facilities (RUF:s).
- Andra poster av medelrisktyp.

Medel-lågrisk:

- Rembuser för vilka levererade varor utgör säkerhet samt andra självlikviderande transaktioner.
- Andra poster av medel-lågrisktyp.

Lågrisk:

- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig giltighetstid av högst ett år, eller som när som helst kan återtas utan föregående avisering.
- Andra poster av lågrisktyp.

Medlemsstaterna förbinder sig att underrätta kommissionen så snart de har beslutat att hänföra en ny post utanför balansräkningen till någon av de sista grupperna i respektive riskklass. Sådana poster kommer att bli slutgiltigt klassificerade på gemenskapsnivå när det förfarande som föreskrivs i artikel 60 har slutförts.

BILAGA III

BEHANDLING AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

1. VAL AV METOD

För att mäta kreditriskerna i samband med de kontrakt som är uppräknade i punkterna 1 och 2 i bilaga IV får kreditinstitut, under förutsättning att de behöriga myndigheterna samtycker, välja en av de metoder som beskrivs nedan. Kreditinstitut som skall följa artikel 6.1 i direktiv 93/6/EEG(1) skall använda metod 1. För att mäta kreditriskerna i samband med de kontrakt som är uppräknade i punkt 3 i bilaga IV skall alla kreditinstitut använda metod 1.

2. METODER

Metod 1: "marknadsvärderings"-metoden

Steg a): Genom att åsätta gällande marknadsvärde (mark to market) till kontrakten erhålls de aktuella ersättningskostnaderna för alla kontrakt med positivt värde.

Steg b): För att erhålla ett tal för den möjliga framtida kreditrisken(2), multipliceras de nominella beloppen eller underliggande värdena med följande procenttal:

TABELL 1

>Plats för tabell>

För att mäta den eventuella framtida exponeringen i samband med steg b får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstitut att fram till och med den 31 december 2006 tillämpa följande procentsatser i stället för dem som förtecknas i tabell 1 förutsatt att instituten utnyttjar det alternativ som anges i artikel 11a i direktiv 93/6/EEG för kontrakt enligt punkt 3 b och 3 c i bilaga IV:

TABELL 1a

>Plats för tabell>

Steg c): Summan av den aktuella ersättningskostnaden och den möjliga framtida kreditrisken multipliceras med de riskvikttal som enligt artikel 43 gäller för respektive motpart.

Metod 2: "ursprungliga åtagande"-metoden

Steg a): Varje instruments nominella belopp multipliceras med följande procenttal:

TABELL 2

>Plats för tabell>

Steg b): De på så sätt erhållna talen för ursprungliga åtaganden multipliceras med de riskvikttal som enligt artikel 43 gäller för respektive motpart.

För metoderna 1 och 2 skall de behöriga myndigheterna säkerställa att de nominella belopp som skall beaktas är en lämplig måttstock för den risk kontraktet medför. Om kontraktet till exempel tillåter en multiplicering av betalningsflöden, skall det nominella beloppet anpassas för att beakta effekterna av multipliceringen på det kontraktets riskstruktur.

3. AVTALSNETTNING (AVTAL OM NOVATION OCH ANDRA NETTNINGSÖVERENSKOMMELSER)

a) Slag av nettning som de behöriga myndigheterna kan godkänna

I denna punkt 3 skall med motpart avses varje juridisk eller fysisk person som har rätt att ingå avtal om nettning.

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande godkänna följande slag av avtal om nettning:

- i) Bilateral avtal om novation mellan ett kreditinstitut och dess motpart enligt vilka avtal ömsesidiga fordringar och förpliktelser automatiskt avräknas på så sätt att det vid novation fastställs ett enda nettobelopp varje gång novation tillämpas, och det därvid skapas ett enda nytt juridiskt bindande avtal som ersätter tidigare avtal.
- ii) Andra bilaterala nettningsöverenskommelser mellan ett kreditinstitut och dess motpart.

b) Villkor för godkännande

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande endast godkänna avtal om nettning om följande villkor är uppfyllda:

i) Kreditinstitutet skall med sin motpart ha en överenskommelse om avtalsnettning som ger upphov till en enda juridisk förpliktelse och omfattar alla ingående transaktioner, så att, om en motpart inte fullgör sina skyldigheter på grund av försumlighet, konkurs, likvidation eller någon annan liknande omständighet, kreditinstitutet kan fordra eller har en förpliktelse att betala endast nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående individuella transaktionerna.

ii) Kreditinstitutet skall för den behöriga myndigheten hålla tillgängligt skriftliga och motiverade rättsutlåtanden med en sådan innebörd att de behöriga domstolarna och förvaltningsmyndigheterna vid en rättslig prövning av de fall som avses i i, skulle anse att kreditinstitutets fordringar och förpliktelser begränsas till nettosumman, såsom anges i i, enligt

- gällande lag inom den jurisdiktion där motparten har sitt säte och, om det gäller en utländsk filial till ett företag, även enligt lagen inom den jurisdiktion där filialen är belägen,

- den lag som reglerar de individuella transaktioner som ingår, och

- den lag som reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra avtalet om nettning.

iii) Kreditinstitutet skall ha antagit förfaranden för att säkerställa att det löpande kontrolleras, att dess avtal om nettning är rättsligt giltiga, mot bakgrund av möjliga lagändringar.

De behöriga myndigheterna skall, vid behov efter samråd med andra berörda behöriga myndigheter, försäkra sig om att avtalet om nettning är juridiskt giltigt enligt lagen i alla berörda jurisdiktioner. Om någon av de behöriga myndigheterna inte är nöjd med detta, skall avtalet om nettning inte godkännas som en metod för riskreducering för någon av parterna.

De behöriga myndigheterna får godta motiverade rättsutlåtanden upprättade med avseende på olika slag av avtal om nettning.

Avtal som innehåller bestämmelser om att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den försumligen partens bo, även om den försumligen parten är en nettofordringsägare (walkaway-klausul), skall inte godkännas som riskreducerande.

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande nettningsoverenskommelser som omfattar valutakurskontrakt med en ursprunglig löptid på fjorton kalenderdagar eller mindre godkänna utställda optioner eller liknande poster utanför balansräkningen på vilken denna bilaga inte är tillämplig därför att den kreditrisk de för med sig är försumbar eller obefintlig. Om det förhållandet att dessa kontrakt medtas i en annan nettningsoverenskommelse kan leda till en ökning eller minskning av kapitalkraven, beroende på deras positiva eller negativa marknadsvärde, skall de behöriga myndigheterna ålägga sina kreditinstitut att behandla dem på ett konsekvent sätt.

c) Effekter av godkännande

i) Avtal om novation

De enskilda nettobeloppen, som fastställs genom avtal om novation, kan viktas i stället för bruttobeloppen. På så sätt kan med tillämpning av metod 1

- steg a): de aktuella ersättningskostnaderna, och

- steg b): de nominella beloppen eller underliggande värdena

erhållas genom att avtalet om novation beaktas. Vid tillämpningen av metod 2 för steg a kan det nominella beloppet beräknas med beaktande av avtalet om novation, varvid procentsatserna i tabell 2 skall användas.

ii) Andra nettningsoverenskommelser

Vid tillämpning av metod 1 kan i steg a de aktuella ersättningskostnaderna för de kontrakt som ingår i en nettningsoverenskommelse beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det kreditinstitut som beräknar nettoersättningskostnaden, beräknas den aktuella ersättningskostnaden till "0",

i steg b talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt som ingår i en nettningsoverenskommelse reduceras i enlighet med följande ekvation:

>Hänvisning till >

där

- PCE_{red}= Det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsoverenskommelse.

- PCE_{brutto}= Summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsoverenskommelse och som är beräknade genom att deras nominella kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som fastställs i tabell 1.

- NGR= "Netto-bruttokvot": Enligt de behöriga myndigheternas val antingen

i) separat beräkning: kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig

bilateral nettningsöverenskommelse med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnaren), eller

ii) aggregerad beräkning: kvoten av summan av den nettoersättningskostnad som beräknats på bilateral grund för alla motparter med beaktande av de kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (täljare) och bruttoersättningskostnader för alla kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (nämnare). Om en medlemsstat tillåter kreditinstituten att välja metod, skall den valda metoden användas konsekvent.

För beräkning av den eventuella framtida exponering för kreditrisk enligt formeln ovan får kontrakt som tar ut varandra helt och hållet och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som motsvarar nettointäkterna. Kontrakt som helt och hållet tar ut varandra är valutaterminer eller liknande kontrakt, för vilka det nominella beloppet är lika med betalningsflödena om de förfaller på samma förfallodag och helt eller delvis i samma valuta.

Vid tillämpning av metod 2 i steg a

- får kontrakt som helt tar ut varandra och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som är lika med nettointäkterna. De nominella beloppen multipliceras med de procenttal som anges i tabell 2

- för alla andra kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse, kan de tillämpliga procentsatserna minskas enligt tabell 3.

TABELL 3

>Plats för tabell<

(1) Rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.) Direktivet ändrat genom direktiv 98/33/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 29).

(2) Utom i fall av single-currency floating/floating interest rate swaps, då endast de aktuella ersättningskostnaderna beaktas.

BILAGA IV

TYPEN AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

1. Räntebaserade kontrakt

- a) Ränteswappar i en valuta.
- b) Basswappar.
- c) Icke standardiserade ränteterminer.
- d) Standardiserade ränteterminer.
- e) Köpta ränteoptioner.
- f) Andra kontrakt av liknande slag.

2. Kontrakt som rör valuta eller guld

- a) Valutaränteswappar (ränteswappar i mer än en valuta).
- b) Icke standardiserade valutaterminer.
- c) Standardiserade valutaterminer.
- d) Köpta valutaoptioner.
- e) Andra kontrakt av liknande slag.
- f) Kontrakt avseende guld av liknande slag som de i punkterna a-e.

3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a-e och 2 a-d rörande andra referensposter eller index baserade på följande:

- a) Aktier.
- b) Ädelmetaller utom guld.
- c) Råvaror utom ädelmetaller.
- d) Andra kontrakt av liknande slag.

BILAGA V

DEL A

UPPHÄVDA DIREKTIV, MED SENARE ÄNDRINGAR AV DESSA DIREKTIV
(hänvisningar i artikel 67)

Rådets direktiv 73/183/EEG

Rådets direktiv 77/780/EEG

Rådets direktiv 85/345/EEG

Rådets direktiv 86/137/EEG

Rådets direktiv 86/524/EEG

Rådets direktiv 89/646/EEG

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG

endast artikel 1 första strecksatsen; artikel 2.1 första strecksatsen; artikel 2.2 första strecksatsen; artikel 3.2; artikel 4.2, 4.3 och 4.4 vad beträffar hänvisningar till direktiv 77/780/EEG samt artikel 4.6 och artikel 5 första strecksatsen.

Rådets direktiv 96/13/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/33/EG (artikel 1)

Rådets direktiv 89/299/EEG

Rådets direktiv 91/633/EEG

Rådets direktiv 92/16/EEG

Rådets direktiv 92/30/EEG

Rådets direktiv 89/646/EEG

Rådets direktiv 92/30/EEG

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG

endast artikel 1 första strecksatsen

Rådets direktiv 89/647/EEG

Kommissionens direktiv 91/31/EEG

Rådets direktiv 92/30/EEG

Kommissionens direktiv 94/7/EG

Kommissionens direktiv 95/15/EG

Kommissionens direktiv 95/67/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/10/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/32/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/33/EG (artikel 2)

Rådets direktiv 92/30/EEG

Rådets direktiv 92/121/EEG

DEL B

TIDSGRÄNSER FÖR GENOMFÖRANDE I NATIONELL LAGSTIFTNING

(hänvisningar i artikel 67)

>Plats för tabell>

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

>Plats för tabell>